

ଫି ଚେହେରା ଧନା ଦେଖାଦେଖା

ଆପଣଙ୍କ ଘରକୁ

අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්න

කර්තෘගේ වෙනත් පොත්

ලමා තරු

මළුරා 1 - 6 කලාප

මැයි දින අරගලය

අවුරුදු

විජය සැමරුම

හතර දෙනෙකුගේ වැඩක්

අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්න

සංස්කාරක
තලන්ගම ධර්මදාස

මුද්‍රණය
ස්මාර්ට් සොලුෂන්ස් මුද්‍රණාලය
(බත්තරමුල්ල)

2017-01-21

අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්නෙ

© තලන්ගම ධර්මදාස

ප්‍රථම මුද්‍රණය : 2017

ISBN : 978-955-43930-0-4

කවරයේ චිත්‍රය : විජේසිරි මතුගම

පරිගණක අකුරු කරණය : දුර්ගති ජාගොඩගේ
අංක 229/10/1,
රන්මල් මාවත, ඉහළ බෝමිරිය,
කඩුවෙල.
දුරකථන : 077-6272433

මුද්‍රණය : ස්මාර්ට් සොලුෂන්ස් හවුස්,
17/2, ඔණ්ඩාරවත්ත, තලංගම උතුර,
කොස්වත්ත, ඔත්තරමුල්ල.
දුරකථන : 011 7466 200

පොත ගැන

“අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්නෙ” යන මෙම පද්‍ය සංග්‍රහය පාසැල් අවදියේ සිට මා විසින් පුවත්පත් සඟරාවලට ලියා පල කරන ලද කවි රචනා සහ කෙටි කතා දෙකකින් සමන්විතය.

ඉකුත් දශක කිපය තුලදී විවිධ මාධ්‍යයන් ඔස්සේ ප්‍රකාශිත එම රචනා බොහොමයක් ආරක්ෂා කර තබා ගැනීමේදී ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි අන්දමින් විනාශ වී ගොස් ඇති අතර ඉතිරි රචනා ස්වල්පය මෙසේ ඔබ අතට පත් කිරීමට හැකි වීම මගේ භාග්‍යයක් ලෙස සලකමි.

මෙම පද්‍ය සංග්‍රහයෙන් පෝෂණය වී ඇති පද්‍ය රචනා වලින් මිනිසාගේ ජන ජීවිතය දෙස මා බැලූ අයුරු පාඨක ලෝකයාට සිය වින්දනය වින්දනයක් කර ගැනීමට ඉවහල් වේයයි මම සිතමි.

මෙම කෘතිය කඩිනමින් ඵලි දැක්වීමට පරිගණක සැලසුම්කරණය කළ සුහද ග්‍රැෆික්ස් ආයතනයේ ශිල්පීන්ටත්, කවරයේ චිත්‍රය දර්ශණීය අයුරින් නිමාකරදුන් විජේසිරි මතුගම මහතාටත්, පසුවදන කාලානුරූපීව නිර්මාණය කළ දේශබන්දු හර්ෂ බණ්ඩාර මහතාටත්, මුද්‍රණය සැකසීමේදී වැරදි තැන් නිවැරදි කරමින් මට සහාය වූ හැමවිටම මා දිරිමත් කළ මගේ ප්‍රිය බිරිඳ ජෙ. ගලගෙදර සහ ඒ සඳහා ඇප කැප වූ ප්‍රභාෂ්, මහේෂ්, දිනේෂ් යන මගේ පුතුන් තිදෙනාටත් කලට වෙලාවට මුද්‍රණ කටයුතු කළ ස්මාර්ට් සොලුෂන්ස් මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රණ ශිල්පීන්ටත් මගේ හද පිරි ස්තූතිය පුද කර සිටිමි.

තලන්ගම ධර්මදාස

මුහුදු මර හුද්දෙහි
චෙසඟ දින ප්‍රභ ලද්දෙහි
මගෙ දෙකොල මැද්දෙහි
ඔබට ආසිරි මුතු හැලෙද්දෙහි

පිළුම

මා දසාබර මුහුපුරු
මිහිපිරියන්ට
අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්නෙ
සාදරයෙන් පිළිගන්නමි

සංස්කාරක
තලන්ගම ධර්මදාස

ලක් මෑණියනි

පොදුජන යුගය බිහිවුන දිනයෙ	මෙරටට
මාවත පෙනුනි යායුතු නියම	තැනකට
ඒ ලැබූ ජයෙහි බලගතු කමෙහි	අගයට
ජනරජයකට හිමිකම් ලැබුනි	අපහට
ජන රජයකින් ලැබ ගනු පිණිස	නිදහස
ඇතිවිය රටේ හැම කෙනෙකුගෙම	අදහස
අතලොස්සකට ඇතිවුන නමුදු	උදහස
රැකගමු පෙරට ගොස් අප ලැබුව	නිදහස
අදිරුදු වාදිනගෙ පාලනයට	අසුව
නෙක කම් කටොලු විඳ වස් ගණනක්	විසුව
සිරි ලක් මෑණියනි ඒ අවදිය	නැසුව
බැති ගි ගයමු ජන රජ දින රස	මුසුව
හතලිස් අටේ ලැබ ගත්තායයි	කියන
පොඩි අය නොමැත එම නිදහස ගැන	වයන
අතලොස්සකට පමණක් එදවස	නිබුණ
පුදුමෙකි සෙවුම මිනිසෙකු ඒ ගැන	වනන
සිඳු බිඳ දමා ලක් මෑණියන් බැඳි	බැමි
යා යුතු නියම මග යන අයට වුන	නිමි
ජන රජ දිනයෙ ලක් මෑණියන් වෙත	නැමි
අප නිවහල්ය යනුවෙන් මමද පව	සමි

මැයි දින අදිටන

විකාගෝ නගරයෙන් ඇරඹූ එළා මැයි දින සටන
පවත්වන මැයි දිනයෙ කම්කරු බලය පෙන්වා රටට
සහෝදරයා සහෝදරයා සමගි බැම්මෙන් එකට
පතමු හිර අදිටනෙන් මැයි දිනයෙදී ලක් මැණියට

පිළිබඳ
මුලුවැද
හිතබැඳ
ජයඅඳ

එකම ධජයක් යටතේ එක පෙළපාලියක ගොස් සැවොම
ලගම මැයි දිනයකදී එක වේදිකාවක් මත එකට
පවත්වන උළෙලකට අභිනාලම දමන්නට සතුට
කරනු අදිටන් සහෝදරයා මැයි දිනේදී එකට

එක්වී
රොක්වී
දැක්වී
එක්වී

රටේ සමගිය නොරැස්සන අය ජාතියෙ ඔඳ බිඳ
කරන කම්කරු දෝගි වැඩ මේ මැයි දිනේ නවතා
එකාමෙන් කම්කරුන් එක්වී හඬ නගා උන්නට
කරනු අදිටන් කඩා කප්පල් කාරයින් එලවා

දමන්නට
දමන්නට
කියන්නට
දමන්නට

සහෝදරයා අපේ ජය දැන් පෙනෙන තෙක් මානයක
මෙතෙක් ගිය දුර පාව දෙන්නට හඳුන පිරිසක් පසෙක
මෙළා මැයි දින උළෙල ඇරඹෙන මහා කම්කරු සභා
සැවොම කම්කරු පිරිස එක්වී එකා මෙන් යමු රටට

තිබියදී
සිටියදී
මුලුවේදී
හිතලැදී

ලොවේ කම්කරු බලය සිඳු බිඳ දමන්නට බැරි බව
රදළ ධනපතියනට කම්කරු සමගියෙ මගිමය
මෙළා මැයි දිනයෙදී එක්සත්කමේ රණා ගි ගය
කරනු අදිටන් ලොවේ කම්කරුවා හෙටත් එක්වව්

කියා
කියා
ගයා
කියා

මැණිකෙට කියන කවි

උදයේ නැගෙන හිරු අවරිත් බැස	යනවා
පුත් සඳු වීකිත් වීක අඹවේ ගැන	එනවා
ආලෝකය මැකී ගණාදුර රජ	වෙනවා
හිතේ දුකට එතකොට කවි කිය	වෙනවා
ගෙඩි ඇවිලෙන පහන සුළඟට සෙල	වෙනවා
පොල් අතු වහල හිනැහෙන බව වැට	හෙනවා
තනිකම කාන්සිය මහදුට හිමි	වෙනවා
තිකමට වගේ එතකොට කවි කිය	වෙනවා
වැපුරු වෙලේ පැල ගොයමද සරු	වෙනවා
කිරි වැඳි කරල් පල බරවී ඇල	වෙනවා
මැණිකේ ගොයම් කැපු හැටි සිහියට	එනවා
ඇගෙ රුව සිහිව එතකොට කවි කිය	වෙනවා
කැපු ගොයම් මිටි කමතට ගෙන	එනවා
පාගා හුලං කර පැල වෙත ගෙන	එනවා
අටු කොටු පිරි මිල මුදලින් සරු	වෙනවා
වෙහෙසුන මැණිකෙ සිහි වී කවි කිය	වෙනවා
කල් යල් බලා සුබ නැතත් ලැබ	දෙනවා
පොල් අතු වහල නව ඵලියක් ගෙන	දෙනවා
මිදුලේ රටාවක් ලෙස මල් පැල	වෙනවා
මැණිකේ එන නිසා රස කවි කිය	වෙනවා

මගේ රට

හිඳහස් හිටහල් රජයකි මගෙ	රට
ලොකු වතු බෙදමින් දෙසි පොසි	කොහොකුට
ගෙවල් බෙදා දෙන හැකි බැරි අය	නට
සිතුරුවනකි කාරත් මෙම හෙළ	රට

මැද මහනුවරෙහි දළඳ සමි	දැසි
රුහුණු පුරේ අඩවියෙ කඳු සූරි	දැසි
සමන් ගිරට අදිපති එම දෙවි	දැසි
මගෙ රට කවදත් රැක දෙන ගොවි	දැසි

සිරි මහබෝ හිමි සමිදැසි රජ	රට
බුදු හිමි වැඩි කැළණිය පිහිටිය	රට
පොළොන්නරුව රජදහනිය කළ	රට
කලා කෙතකි සිගිරියේ ගල	සට

පොළොවෙන් මිඞි කැට ලද හැකි මගෙ	රට
ඇලදොළ ගංගා බැස යන මගෙ	රට
උඩ රට හේ වතු දිස්වන මගෙ	රට
ලොවේ උතුම් රට අප දිනු අප	රට

කුරහන් තල මුං වැවෙනා මගෙ	රට
රසබර පළතුරු ලද හැකි මගෙ	රට
ඉම නොපෙනෙන පොල් වතු ඇති මගෙ	රට
ලස්සන වන මල් පිපෙනා මගෙ	රට

මිඞිරන් ඇත මහ පොළවෙන්	ගන්නට
සරු පස දෙසි බත් දෙවෙල	කන්නට
තෙල් ආකර උතුරෙන් හමු	වන්නට
මොනවද අඩු පිට රටකින්	ගන්නට

මුහුදෙන් බෙල්ලන් ගෙන දෙසි	මුතු ඇට
පොළවෙන් හමුවෙයි නිල් කැට රතු	කැට
සොබා දම් දිනිතිය වැසි දෙසි	අකලට
ගස් වැල් පළබර වෙයි මෙන්	නිකමට

ලොව අන් රටකට නොදෙවෙනි මගෙ	රට
සාමය යුක්තිය රජයන මගෙ	රට
හිඳහස් හිටහල් හැඟුමෙන් පිරි	රට
රැක ගනු මැන මා ඉපදන මේ	රට

(ජන කවි කොටුමිබර)

ගෙදර බුදුන්

දස මස කුස හොවා මා බිහි කළ	අම්මා
ඇඟ ලේ රස කිරිට හරවා පෙවු	අම්මා
උකුලේ තබාගෙන මා නැළවු	අම්මා
මිණි පහනක්ක මට මගෙ ආදර	අම්මා

පොඩි අවදියේදී මා නැලවු	අම්මා
ලස්සන ගවුම් අන්ද්‍රා සැරසු	අම්මා
දුටු පැන යන විටදී පසු පස ආ	අම්මා
පුන් සඳ පරදවන මගෙ පණ වැනි	අම්මා

බත් ගුලි කර අනා කුස පිරවු	අම්මා
පාසැල් යන විට දී තනියට ගිය	අම්මා
පොත පත කියා දී සිප්මිණි දුන්	අම්මා
රන්තරු පරදවයි මගෙ සුරතල්	අම්මා

හොඳ හා නරක ගැන නිති පැවසු	අම්මා
යහ මග යහ වැඩට මා යොමු කළ	අම්මා
යුක්තිය අයුක්තිය වටහා දුන්	අම්මා
හිරු දෙවි පරදවන මගෙ පෙම්බර	අම්මා

පොදු වැඩවලට මට මග පෙන්වු	අම්මා
මගෙ කවිකමට නිතරම අත දුන්	අම්මා
නිවැරදි වැඩට මට මග පෙන්වු	අම්මා
මුළු ලොව සියලු වස්තුව පරදන	අම්මා

රට දැය සමය ගැන දැනුමක් දුන්	අම්මා
එඩිතරකමේ මහිමය පෙන්වු	අම්මා
මිනිසෙකු වන්න අතදුන් සුන්දර	අම්මා
වනිතාවනට ආදර්ශෙකි මගෙ	අම්මා

රැකියාවක් නොමැති විට සැලකු	අම්මා
මා ලෙඩ වූ විට දී කඳුලැලි සැල	අම්මා
මගෙ සැපතම බලා කටයුතු කළ	අම්මා
මුළු ලොව සියලු මව්වරු පරදන	අම්මා

තිලොවට තිලක සම්මා සම්බුදු	අම්මා
මුල් කොට දෙවැනි තැන ලැබ ගත් මගෙ	අම්මා
සසරෙහි වසනතුරු මට විමෙන්	අම්මා
අනුකම්පා කරනවද පෙම්බර	අම්මා

(හතර දෙනෙකුගේ වැඩක්)
 1976 - 11 - 27

සිහිහව

රත්තර පිටුමෙක සැතැය නොරා ගෙන දෙනොලෙහි රුදවා සමඟ	නොරා
කිරිකැටි බිඳිදෙනු මවගේ උකුළේ හිඳියන විටදී සතුට	තුට
මුතුමන් දත්තා නිහඬෙන නිව විත් හිඳි දෙව් කුමරිය යනන	කරා
සිහිහව පෙනවිය මවකට පුතෙකුගෙ ආදරයක් ඇති දෙපාද	පුරා

කිරිකැටි පෙනැලි වෙරළට පාවී යූදු වැඩි මන නැව් හැරී	වෙරු
පරවුනු මල් පෙති යූදුගට අයුරි මදනළ සමඟින් විසි	වෙරු
කෝකිළු හිරවුන් සියොතුන් එකතු වී කැලි කරා පියණ	යැරු
සිහිහව මතුපිය සැන්දෑ සමයේ නිරා රැස් වීක වීක ඇසු	වෙරු

අරුනචි උදයේ අවදිව ලීඳු වෙත යන තබමින් තාලයට	දෙපා
ගම්බද පුවතියකගෙ තොල් අතරින් මිහිරක් හැග එයි සිහිහ	පත
අතු අත එල්ලෙන පැණි රුච්චන් දැක ලේහෙකු එහි පැණි රසය	හත
ටිං ටිං නාදෙන් යනවිට මතු විය සිහිහව තම මුදු ගතිය	පත

පුදින නොයමේ රන්වන් කරලින් ගොවියෙකු සැතපුම ලබනු	බල
මුළු වෙල් යායම එළියක් මතුකොට ගම්බද යොබණිය සතුටු	කල
නොපළිගෙ අත රැදි වස්දුඩු බටයෙන් හැග එන ගීයට දෙපොල	සල
සිහිහව මතු වී නැම හඳවතකට හව නැව් රසයක් එකතු	කල

මවකගෙ සෙහෙහස උතුරා යද්දි කිරි කැටි බිඳිදෙන සිහිහ	පුරා
අරුනචි නැගළින නිමිදිරි උදයෙයි යොබාදම් දිගිතිය සතුටු	පුරා
පාදරයේ රස මිහිර ලැබිලයි යොවන හඳවත් පුලුදු	පුරා
සිහිහව සිහිහව සිහිහව මෙහෙමයි මේ මනු ලෝකෙට එකතු	පුරා

ජනතා පුවත්පත

රස තැන්....

දුක සැපට	පිහිටන
දෙහඳක් එකට	බැඳලන
ලොවට බල	පෙන්වන
රසය මේ තැන් වලින්	බිහිවින

සැන්දෑ	වෙලාවෙහි
අහසෙහි රතු	වලාවෙහි
ගොපලගෙ	නලාවෙහි
තිබේ රසයක් හුදු	කලාවෙහි

කවියෙකුගෙ	පෑනේ
යොවනියකගෙ	මුනේ
දිලෙන හඳු	පානේ
රසයෙ කිසි අඩුවකුදු	නෑනේ

නොම හෙලු	කඳුළක
ඉදුණු වරකා	මදුලක
පළින් බර	වදුලක
තිබේ රසයක් ගෙයක	මිදුලක

දැරියකගෙ	තොල්වල
මාලන් සිටින	විල්වල
පිපුණු වන	මල්වල
තිබෙයි රසයක් ගසක	මුල්වල

ගොඵ්වෙකුගෙ	බසෙහි
උමතු වුවෙකු	හිසෙහි
අන්දයෙකු	ඇසෙහි
පෙනේ රසයක් මවගෙ	කුසෙහි

හුණු නොගෑ	බිත්තිය
දිළින්දෙකු සතු	ශක්තිය
පති දහම	ඇත්තිය
කියයි රසයක් තිබෙන	විත්තිය

ඉදුණු අඹ	වල්ලක
දිලෙන ලා - නා	දල්ලක
ගෙයි අඳුරු	මල්ලක
තිබේ රසයක් ළදරු	අල්ලක

මවකගෙ	තුරුල්ලේ
කිරිදෙනකගෙ	බුරුල්ලේ
ගොවියෙකු	උදුල්ලේ
තිබේ රසයක් මේ	සියල්ලේ

බොදු රටක හැටි

මිස දිවු බවේ සිටි ලක් ජනතාව
සැනම් රස ගෙනා හිමියනි එතෙර
මේ පුත් පොතෝ දින ශබ්ද පා ලැගිත්
අවසර බොදු රටක තොරතුරු

හට
සිට
සිට
කියන්නට

පත්සල් හත අපකි එක ගමකට
එහමුත් කිමද බොදුවත් හිටි එහි
බිහිසුනු දෑ කෙරෙහි මෙහි ඉහලම
මෙහෙමයි හිමියනේ ඇද මෙරටෙහි

ඇත්තේ
තැත්තේ
තත්තේ
තත්තේ

කොස් ගෙඩියකට හෝ පොල් ගෙඩියකට
මිනිසෙකු මරයි තව මිනිසෙකු ගොගෙන
පුතු සැප විදිසි මව පුත් වෙයි කැපු
මෙවයි කෙරෙන දේවල් බොදු රටක

කුඩා
විඩා
කඩා
කුඩා

මොහොතින් මොහොත සිදුවන විට අප
අසරණකම නිසා කොපමණ වැල
කෙනෙකුගෙ වැටීමේදී තවකෙකු අත
මේවා බොදු රටක විය යුතු හැන

රාද
පේද
දේද
නේද

සුදුව සුරාපානය හැම තැනම
පැතිරේ නොහොඳ පෙත්වයි හොඳ බවෙක
දුෂ්ඨත්වයේ ජය හඬ මුළු දෙසින්
මේවයි නිතර සිදුවන දෑ රටෙහි

වගේ
අගේ
හැගේ
මගේ

බිහිසුනු අපරාද ගම්බද වුවද
හද තුළ මොලොක් ගිහි හැත කිසි කෙනෙකු
නොසතුටු සිතින් පොඩි අයෙකුගෙ ජයක්
ලොකුයයි කියන අය ගරහයි කිමද?

කෙළේ
කෙළේ
කෙළේ
හොළේ

ලොව බොදු දහන්තේ නෙත් සිත් ඇද
දුම් දිවයක් ලෙස හැමගෙම සිත්
හැම මොහොතකම මෙහි ජය ලැබුවත්
හැත අද වැඩි දෙනෙක් ගත් යුත්තියෙ

ගත්ත
ගත්ත
හැත්ත
පැත්ත

මෙන් කරුණා ගුණෝත් මහ සාගරය
හිමියනි ඔබ දෙසු අමරය ජලය
යොදවා රටේ මහජන යහපතට
කටයුතු කරන්නට හැපතත් වේනුද

බදු
මදු
පොදු
බුදු

මගේ හැඟුම

දුසිරිත දරාවාරය නිති මුවෙහි	නියා
සාමය සමාදානය නොම දුටුව	නියා
ඉසි කෝ මද මානගති හද පතුලෙ	නියා
මිනිසා නොමිනිහෙකු විමෙන් පෙරට	නියා
දුටුවොත් යම් කෙනෙකු සතුටින් කල්	ගෙවන
ඔහු හට කෙසේ හෝ ලොකු විපතක්	දෙවන
වාසිය තකා ලොකු මිනිසුන් වෙත	දුටන
මිනිසා නිරිසහෙකි හෙක කරදර	මවන
පොඩි අවදියේ ලේ රස කිරි විලස	පෙරා
පෙවූ මැණියන්ගේ හදවත දෙකට	ඉරා
මානය කුහකකම තම හද පතුලෙ	දරා
මිනිසා දුටයි අගතියෙ අන්තිමය	කරා
කොස් ගෙඩියකට හෝ පොල් ගෙඩියකට	කුඩා
මිනිසා මරයි තව මිනිහෙකු නොගෙන	විඩා
දුරුවන් සහ බිරිඳ වැළපෙන විටදී	හඬා
ඔහු පියනගයි දුසිරිත හද පතුලෙ	වඩා
එකකුස උපන් සොහොයුරු සොයුරියන්	හැම
දුබරව නිතර පෙන්වා සිය උඩඟු	කම
සමගියෙ සමාදානයෙ ඇති වටින	කම
කෙලෙසයි මේ ලොවම මිනිසා කියන	නම
මොහොතින් මොහොත සිදුවන විට	අපරාද
අසරණකම් නියා කොපමණ	වැළපේද
කෙනෙකුගෙ වැටීමේදී තවකෙකු අත	දේද
මිනිසා දියුණුවට යන්නේ	කවදාද
කෙනෙකුගෙ දියුණුවට තවකෙකු ගසයි	කටු
තවකෙකු නොවක් ඇති යහමග කරයි	කොටු
මේ බව දැන දැනත් සන්තෝසයෙන්	නැටු
මේ ඔහු දියුණුවේ ජය බිම හැටිද	දුටු
මිනිසත් බවක් ලැබ ඉඳ මිනිසුන්	මැද්දෙන්
ජයගෙන කෙසේ හෝ මේ නොදියුණු	යුද්දෙන්
ජලකර පරමාණු පුපුරන හඬ	මැද්දෙන්
දියුණුව කරා මිනිසා යනතක	යද්දෙන්

(රදී ජේබා කාව්‍ය සංග්‍රහය-1972)

මතක සටහන්

නිල් ලොවතුරු ලනා එකිනෙක වැළඳ	ගෙන
මල් කොළ ගෙඩි ගනින් දරනා දහම	ගැන
සල් කුසුමක් බිඳ වූ කවිලොව රැතුම්	දෙන
කල් යල් බලා යටගිය දෙය සොයමි	ගෙන
ආතිමුත් නොයෙක් කරදර හඳු පැලෙන	සුළු
දුක සැප දෙකෙහි හරි හරියට රසය	බැලු
මගෙ පියතුමාණෝ කර හඳු විමන	අලු
මිය ගිය දිනෙහි මතකයි ආ කඳුලු	දලු
සැහසුම මසින හැම කරදර ඉවත	හෙලා
සිරිමා අනේ වස බි පසු දිනෙක	මළා
ගිනි දැල් මැවේ ළය මඩලින් උමතු	වෙලා
පසුවෙමි දකින් එදවස ආ කඳුලු	බලා
සඟරාවකට පළමුව ලිවූ කවිය	මගේ
සටහන් පොතේ වෙයි හැම පිටුවකම	වගේ
අස් වී පාසලෙන් කිරි ළදරුවෙකු	වගේ
මතකයි ආව හැටි අඩමින් කතර	දිගේ
මා පෙම් කරන ලොකු නැන්දගෙ දුව	සෝමා
කළ යම් වැරද්දක් ගැන අසු වී	මාමා
තැලූවා යැයි කියූ විට නංගි	හේමා
මතකයි ඇඬුව හැටි කිරි දරුවෙකු	සේමා
රියේ වෙන්වුනා අද රජ කරන	පැයේ
හෙට ගැන රජන සිතිවිලි හඳුවතට	නොයේ
මා මිය ගියත් මේ ළඟ එන අඳුරු	පැයේ
නොමියන මතකයන් සටහන් පොතෙහි	තියේ

1952 සැප්තැම්බර් රසබුද්ධ කාව්‍ය සංග්‍රහය

පන්දම් විලක්කුව අල්ලස

පන්දම් විලක්කුව අල්ලස
 තිබෙන විට
 වෙන කිසිවක් නැතත්
 ඔහු බලවතෙකි රට
 නැතිනම් නෑ කමක් ඇති
 ලොකු කෙනෙකු හට
 මිනිසා බලවතෙකි
 සෙසු අය ඉදිරිපිට

මැණිකේ මම එන්නම්

හේනේ ගොවිතැන් කරලා අටුකොටු පුරවාලා	දෙන්නම්
කටු මැටි බිත්තිය සවි ඇති නිවසක් ලෙස සාදා	දෙන්නම්
පාළුව තනිකම පලවා හරිනට පැල් කවි කිය	වන්නම්
මැණිකේ ඔබ මගේ නිවසට කැන්දා ගෙන යන්නට	එන්නම්

උදේ සවස නිවසට ඇති වනතුරු දිය ඇඳලා	දෙන්නම්
දූතේ කරගැට එනතුරු මැණිකේ දර පලලා	දෙන්නම්
ලස්සන වන මල් නෙලා ගෙනත් ඔබේ වරලස සර	සන්නම්
රන් මිණි මුතුයෙන් මාල ගෙනල්ලා ගෙලවට පළ	ඳන්නම්

වයසට ගිය ඔබේ මව් පිය දෙදෙනා පණ සේ රැක	දෙන්නම්
ලස්සන සුසිනිඳු පාට ඔසරි ගෙන ඉන වට	දවටන්නම්
දෙ අතට රන්වන් වළලු දමාලා සැපත ලබා	දෙන්නම්
දුකක් නොදී ඔබ හට මැණිකේ මම සම්පත සල	සන්නම්

පුන් සඳ පරදන මුහුනෙහි සුසිනිඳු වත්සුණු	තවරන්නම්
කොකුම් සුවඳ ගෙන නළලෙහි ලස්සන තිලක	තබාලන්නම්
මැණිකෙගේ පායුග බිම නොතබන්නට මිරිවැඩි ගෙන	දෙන්නම්
ඔබේ හඳ මැදුරට ආලෝකය දෙන මිණි පහනක්	වන්නම්

අහසේ දිලිසෙන ලස්සන රන්තරු ගලවාලා	දෙන්නම්
මුහුදේ පතුලේ කිමි දි මුතු පර කඩා ගෙනත්	දෙන්නම්
සිත පැතු සම්පත් දෙන කප් රැක ඔබ හට මම	වෙන්නම්
මැණිකේ ඔබ මගේ නිවසට කැන්දා ගෙන යන්නට	එන්නම්

සිහින සිතුවිලි අතර

සිහින සිතුවිලිවලට මැදිවී
මං මුලාවී සිටිය අවදියෙ
වෙනත් අයෙකුගේ කිසිම සරණක්
නැතිව අසරණයෙකුගෙ වීලසට

අතීතයෙ කළු වලා අතරින්
අනාගතයක අඳුරු සේයා
පෙනෙනු දැක දැක කනස්සල්ලෙන්
ගෙවූ අවදිය නැගෙයි සිහියට

රැකවරණයට සිටිය අය නැත
උදවු කළ අය රකියි ගොළුවත
දිනුම පැරදුම කොයික ආවත්
සතුටු සිතකින් මුහුණ දන්නෙමි

මහා ගණ කළුවරේ තනියම
නුහුරු නුපුරුදු මගක දවමින්
හඳුවතට මෙතුවක් බරක් දුන්
ලබනු අටියෙන් සතුට සම්පත

ගලන ගංගා සයුර සොයමින්
යන පරිද්දෙන් සිතට දිරිගෙන
කෙඳින මුත් ඔබ ළඟට එන්නට
දිවා රෑ වෙනසක් නොතැකුවෙමි

ලබන ජය හෝ පරාජය ගැන
කිසිත් නොබලා වෙහෙස විඳ විඳ
පිවිතේ ඇති මිහිරිතම වූ
ඔබේ රුව දුර තියා දැක්කෙමි

මගේ හඳ මන්දිරේ තිබූ ඒ
අඳුරු සේයා පටල දුරු වී
නවෝදාවක් උදා වූයේ
ඔබේ හමු වෙන් පසුය සොඳුරිය

නූතන සාහිත්‍යයයි

නූතන සහ පැරණි යනුවෙන් දෙකට	බෙදා
හෙළ සාහිත්‍ය සපුරා මහ රැස් දහර	විදා
විද්‍යා මෙහෙය මහ විට සිසුරුවන	මෙදා
නූතන පස හැමට වැඩියෙන් මටත්	නොදා

ඉපැරණි පඩිවරුන් ගොස් රජවරු	පස්සේ
සාහිත්‍යයේ හමින් පිටත් වී	සිත්සේ
හෙළ සාහිත්‍ය ගෙන ගොස් අතුපිල්	අස්සේ
දැමූ හිත්දා තමයි අද එය වද	බැස්සේ

මෙහි පෙරදිනෙහි හිඬ පොත් ටික එකතු	කර
කියවා බැලුව හොත් ඉද අදිට ගෙන්	නිර
එහි ඇති හිරස බව මොහොතක් මෙනෙහි කර	
කියවිය යුතුය නූතනයෙහි මුහුණු	වර

නූතන කලා කරුවන් අද නව	පන්තේ
හෙළ සාහිත්‍යයට හැනිනම් පණ	දුන්නේ
සිංහල කියන නමටත් අද අහ	ගන්නේ
කොහොමද කියා හැන දැන් වැඩි දෙන දන්නේ	

නූතනයෙකු විසින් උගදී ලියන	ලද
පොඩි පොත් පිංචකට අලගුව පිණිස	අද
ඉපැරැණිත් විසින් එදවස පුදන	ලද
ගුත්තිලයත් අමා වතුරත් වටීන	වද

හෙළ බස හෙළ දැයට සේවය කරන	සිතින්
පරිවර්ථන කළා නූතනයනගෙ	අතින්
එදවස සිටිය ඉපැරැණියා කුහක	සිතින්
මොනවද කලේ සාහිත්‍යයට සුහද	බැතින්

ලාබය තකා එදවස රජවරු	දුන්න
ලිවා නොයෙක් ලෙස හිරස ගජ	බින්න
හෙළ සාහිත්‍ය මහ පොළොවේ සඟ	වන්න
සමහරු සැරසුනා එදවස මෙහි	උන්න

උගතා නූතනා යන හැම කෙනෙකු	හට
තේරුම් ගන්න හැකි වන ලෙස සකස්	කොට
නූතන සාහිත්‍යය දියුණුවේ කරලි	යට
යන බව එඩිතරව පැවසිය හැකිය	මට

මහ නවකතා කරුවන් අද මෙහි	ඉන්න
කවියන් කලාකරුවන් එක්කර	දුන්න
නූතන සාහිත්‍යය දියුණුවී ලැබ	ගන්න
යන හැටි පෙනේවා කාටත් දැන	ගන්න

සිංහල සාහිත්‍යය හමි වූ යමු	නාවේ
නූතනයා තමයි රැක දුන්නේ	පිවේ
ඉපැරැණිත් අපේ සාහිත්‍යයට	සේවේ
කෙරේවා යයි කියා කොයි මිනිහද	කිවේ

(රස සමුර-1970)

සුදු

දැනට රන් වළලු දමා යන ගමනේ
අඩ සඳු පරදන නළලෙහි කොකුම් තිළක
මදලස බැල්මෙන් මහදුට ආදරයක්
මගේ පැලට එළිය දෙන්න ඔබ එනවද

මුදු
සැදු
පිදු
සුදු

මෙතුවක් කල් සිහින මවා හදවත තුළ
ආදරයේ රජ මාළිග ඔබේ නමට
ඔපවත්කර සනසන්නට සිහිනෙන් වුව
මගේ පැලට එළිය දෙන්න ඔබ එනවද

රුදු
පිදු
සැදු
සුදු

සිහිනිග දවටා මල් මල් විත්තයක්
මියුලැසි ගමනින් යන සිනහව් පෙන්නා
ගි ගයමින් තනිවට ඉඳ සෙනෙහස මට
මගේ පැලට එළිය දෙන්න ඔබ එනවද

සුදු
මුදු
පිදු
සුදු

අරුණාථ නැග එන උදයේ ඇති පිණි කැට
හිරු එළියෙන් විසළී යන ලෙසට හදේ
කරදර කම්කටොළු ඉවත දා සොම්නස
මගේ පැලට එළිය දෙන්න ඔබ එනවද

බිදු
රුදු
සැදු
සුදු

දික සැප දෙක සමසේ අප දෙදෙනාටම
දස මස කුස දරා ඉඳන් මේ ලෝකෙට
පෙම්බර මවටත් වැඩියෙන් මගෙ සෙනෙහස
මගේ පැලට එළිය දෙන්න ඔබ එනවද

සැදු
වැදු
පිදු
සුදු

ජනතා (රසවීමන)

හෙදියකගෙන්

නිමිදිරියේ නැගිටිනවා
හකුරුත් කා තේ බොනවා
සියුට් බාර ගන්න හතට
රෝහල වෙත පා නගනව

කොට්ට මෙට්ට ඇඳ ඇතිරිලි
රෝ මැදිරියෙ ඇති සැරසිලි
සකස් කරන්නයි පළමුව
නියමිත මැද්දේ කෙඳිරිලි

උදේ කෑම බෙදා දෙනව
තේ චතුරුද ගෙනත් දෙනව
උනන්දුවෙන් රෝගීන්ගේ
දුක් ගැනවිලි ගැන බලනව

බෙහෙත් විදින්නට නියමයි
බෙහෙත් දමන්නෙන් අපමයි
දවල් කෑම බෙදා දෙන්නෙ
රෝහලෙ හෙදියන් පමණයි

උණ බලනව බෙහෙත් දෙනව
ලෙඩුන්ගෙ දුක සැප බලනව
උදේ සිටත් රෑ වනතුරු
වාරිටුවේ සැරි සරනව

ලෙඩුන්ගෙ කෙඳිරිලි මැකෙනව
රෑ කෑමද බෙදා දෙනව
ගෙදර යන්න පෙර නැවතත්
ලෙඩුන්ගෙ දුක සැප බලනව

ඔරලෝසුවෙ හත වැදුනා
දවසේ වැඩ නිම කෙරුනා
නැවතත් හෙට උදේ හතට
ආ යුතු බව සැලකෙරුනා

මුතු වරැසා

ඉතිහාසයේ පිටු අතරෙහි රස ගැපුණු ලෙසට ලියැවී ඇති රන් කියවන දරුවෙකුට වුව කියවක් පැහැදිලි කෙරෙයි විරුවන් දහදිය	ඉතුරු අතුරු නුතරු වැතුරු
මගේ මව් රටට පිට රටවල බඩු මෙරටෙහි සාරයෙන් පිට රටවල් ඒ අවදියේ සිට දහදිය මුතු මේ මහ පොළොව මත හෙළ ගොවියන්	පිකුණා රැකුණා පමුණා හැපුණා
පැරකුම් නිරිඳු රජරට අස්වනු නැත අඩුවක් වුණේ කෙනෙකුට බන් ඒ ගැන දන්න අය අද වත්මන් දහදිය වතුරුවයි රටටම පා	කාලේ වේලේ කාලේ ආලේ
නිල් රතු කැට නිබේ පොළොවේ හතර මිනිරන් යපස් බොර තෙල් එක මුතුව ඒවා දැයට ලැබ දෙන්නට ඇතුව දහදිය මුතු වගේ ලස්සන කරයි	අත ඇත හිත ගත
යක් දෙව් තෙමේ නිදසින් මනුලොවට නරඹන මොහොතෙහිදි සිරිලක් දිවෙහි දහදිය වතුරවන අය දැක කොහොම මල් වැස්සක් වගේ ඩාබ්ද බිමට	හැරි සිරි හරි පෙරි
හේනේ පැලේ ෆැක්ටරියේ වැඩට පිරිසක් එක්ව ඇති නිසසල ගතිය සක් දෙව් ඇවිත් දහදිය මුතු ලෙසට බැඳ කෙන්ඩියක ලා තැන්පත් කරන	ලැදි බිදි පොදි ලිදි
නව පරපුරක් වෙනුවෙන් හිරු නැගෙනු වෙනදට වඩා ගස් වැල් මල් පුබුදු කම්හල් ඉදි කෙරේ මහ වන ඵලිය දහදිය පලය ලෙස මුහුදට එකතු	බලා කලා කලා කලා
යල මහ දෙකට ගොවිතැන් සරු කරන් හේනේ වෙලේ ලා නිල් පත් දකින් ගහ කොළ හැම සතුන්ගේ දිවි රකින් දහදිය එක් වුණා වැසි ලෙස වසින්	නට නට නට නට

හෙටත් ඉරක් පායයි

<p>කිරි දරුවෙකුගේ කටහඬ නොමැති කමින් පාලුව තනිකම අත්වැල් බැඳගෙන හිනි එම පාලුව පලවා හරිනට ලග එන නූපන් ඔබ වෙනුවෙන් අඳු මගෙ රස කවි</p>	<p>හිටසේ ගැටසේ දවසේ පැටසේ</p>
<p>යෝද මහා කමිහල් රට හැමතැන ඉදි මුතු ඇට මෙන් ලවන රසට දහඩිය වගු කෙත්වතු සරු වී අටු කොටු පිරි ඉතිරි නූපන් ඔබ වෙනුවෙන් අප සැවොම වෙහෙස</p>	<p>වෙන්නේ රන්නේ යන්නේ වෙන්නේ</p>
<p>ඇලදොල ගංගා ගලන්නෙ ගොවිතැන් සරු හේනේ කුරහන් පැහෙන්නෙ කුසගිනි මැඩ අන් රටකට අතහොපාන්නෙ ඇති ණය පිය අප නොයෙකුත් දුක් විඳින්නෙ නූපන් ඔබ</p>	<p>වන්නයි ලන්නයි වන්නයි හින්දයි</p>
<p>අක්කර දස දහස් කැලෑ එළිකර ගෙවිතැන් මුඩුබිම් දහඩියෙන් තෙමා සරු ගොවිපලවල් දැයේ දියුණා පතා සැවොම තම යුතුකම් ඉටු නූපන් ඔබ වෙනුවෙන් කලයුතු දේවල් මෙන්</p>	<p>කරන්නෙ කරන්නෙ කරන්නෙ සිතන්නෙ</p>
<p>ඇති හැති පරතරය මකා පොඩි මිනිහට පිහිට ගෙවල් බෙදා දි මහවතු කට්ටි කඩා වවා අපට හැතත් හිතු හැටියට නොමැත සිතට දුකක් නූපන් ඔබ දකින එළිය පාතියටම එළිය</p>	<p>වන්නෙ ගන්නෙ දෙන්නෙ දෙන්නෙ</p>

අතුරු කියන පුතුව

සුභ මොහොතින් පෙරුවන් වැද
මව් පිය ආසිරි මැදිදේ
සිප්මිණි සෙවුමට සැරසෙන
ආදරබර පොඩි පුතුවේ

මහන්තත්තකම උඩගුව
වෛරය ක්‍රෝධය හඳු තුළ
ලැගුම් පිණිස ඉඩ නොතබා
කරුණාවේ සිප්මිණි ගෙන

ජාතිය වෙනුවෙන් කියන්න
පන්තිය සඳහා ලියන්න
පුතුවේ ඔබ උගත යුතුයි
නිවහල් මිනිසකුම වන්න

වියලි බෝල් පස පෙරල පෙරලා
දැයට නව පියක් දෙන්නට
හෙට උදාවන ඵලිය බලනට
ඔබේ ඉගෙනුම යොමු කරනු පුත

දහඩිය මුතුවැල් අමුණා
ලක් මවගේ ගෙල සරසන
තිර අඳිටන ඇතිව ලයේ
දිගුකර පොඩි දබරගිල්ල
අයනු ආයනු කියන්න
පුතනි ඔබට දෙමි අවසර

පැරකුම් කෙනෙකු වන්නට

යුබ මොහොතකින් තෙරුවන් වැඳ දනින්	සිට
ලැබ ගත් ගැමි දිවියෙ නිසිවල ලබන්	නට
දකුණත දබරැගිලි තබමින් "අ" යන්	නට
සැරසෙන පොඩි පුතේ සිප්මිණි සොයන්	නට

ගම්බද පාසැලෙන් සිප්මිණි ඇහිඳ	ගෙන
නගරයෙ විදුහලට ඇතුලුව දිරිය	ගෙන
උත්සාහයෙන් සරසවියට ඇතුලු	වන
පින්බර දිනය හමුවන බව සිතනු	මැන

සරසවි උපාධිය වෙහෙසව ලැබ	ගන්න
ඔබේ රට ඔබේ බස අමතක නොක	රන්න
පෑනට හුරුව පංකා යට නොරැ	දෙන්න
දූතේ සවිය මුළු රටටම පෙන්	වන්න

රන් දහඩිය වගුරුවා මිහි තලය	මත
බොල් පස සරු කරන්නට දිරි දරණු	පුත
නිල් රතු කැට තිබේ පොළොවෙහි සතර	අත
ඒවා දැයට ලැබ ගන්නට දෙන්න	අත

ගොවියා රජ කමට සුදුසුය අනාග	තේ
යන පඬි වදන රජ කළ යුතු ඔබගෙ හි	තේ
දහඩිය වගුරුවා එඩිතර බවින් ග	තේ
පැරකුම් කෙනෙකු වන්නට දිරි දරන් පු	තේ

පුතුව ඔවදන්

සුරංගනාවියන් සමග හිනැහෙන කිරිකැටි ඔබේ සිනාවටයි නිවස තුළ සොම්නය වීන්	පුතුවේ රැදුවේ
දෙතොල් අයා ගොළු ඛාසෙන් රසවත් වන සිහිනි අනාගතය ලක් මෑණිගෙ කිරුලස සරසවනු	දිවේ ලැවේ
මිහිසෙකු වී වගකීමක් භාර ගන්න සැරසෙන මේ ඔවදන් සිතට ගන්න ජය බිම ඔබ හමුවේ	පුත භත
ගාමිණී පැරකුම් ගජබා හෙළ රජවරු ගිය නොගියොත් ඉන්නට සිදුවෙයි කුසගිනි රතුසා	පාලේ බාලේ
ඉගෙනීමේ කටයුතු කළහොත් හොඳ හැටි ගෙන ඔබේ අනාගතයෙ අඳුරු වලා පහව යයි	සිහියට ඉවතට
එක මෙහොතක්වත් නිකරුනෙ කාලය ගත කරනු සැක හැර ජාතිය සමගින් ඉදිරියටම තබනු	එපා දෙපා
ගොවියා රජ කෙනෙකුට සමකළ හැකි මේ හෙළ පංකායට දිවි ගෙව්වොත් ජාතියටම වෙයි	දියප් සාප්
දැය පණ ගන්වන අදහස් පුරවා හඳු තුළ රැස් ජනතාවගෙ දුක සැප ගැන සොයන්න නිතරම	කර විස්තර

හැඩි හැඩි පරිතරය ගැනි කඩකුරාට දෙකට	කුරා
කපාපත් පොදු අයිතිස ලැබි ගත හැකි දිවි නිකුත්	කුරා

කොටසකුගෙ දතදියෙන් සිංහි කුස කුලු ඇවිලෙන	නිතිදැල්
නිවන්ග ඉඩ පොතකුනු පුත එයයි දැකට පස	වලවල්

දැමන් සවිසල පෙන්නවා රන් දහදිය වරකා	වෙත්
කොල් පොලොවට සරපස එක් කල හැකි වෙයි ආසා වෙත්	

පිතට කෑම පුරුදු වෙලා ජාතිකම පිළිලයක්	එ
පිටත් වෙමි හරයක් හැන ඉපදි සිතලයක්	එ

ලද පමණින් සතුවු වන්ග පුරුදු වුනොත් අද දින	සිට
අනාගතේ පසු කෑමක් අත් වන්නේ තැන	කිසිවිට

දැකේ දියුණුවයි සසෙත් දියුණුවෙයි එ	කියන්න
ඒ අරුතා ඉටුවෙන්නයි පුත සල හටපුතු	කරන්න

පායාපන් සඳ

මව්පිය දෙදෙනා පිටත් වෙත මුත් ඇස්
මගෙ සවිබල නිසයි ඔවුන් බෝන්දෝවන්
දුගි අපට සමාප්තයන් පිහිටක් හැටි
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

ඇඳ
කැඳ
සඳ
සඳ

අකුරු ඉගෙන හැටිමුත් හැක කවි කියන්න
මගෙයි කියන කියම දෙයක් නොමැත අපේ
දුප්පත්කම අසරණකම ඇතිමුත් පොදි
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

ඇඳ
ඇඳ
බැඳ
සඳ

ලොකු මන්දිර ගොඩ මඩ බිම මෙමට නොමැති
යාන වාන දැසිද දසුන් තවම මෙමට
යුක්තිය සැබ්බව රජයයි හඳවන පොදි
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

සඳ
කොඳ
බැඳ
සඳ

මගෙ නැසින් නොමැත කියත් ලොකු නිලතල
කුණු තැවරුන වැරහැලි මගෙ ගත සරසයි
අවිච්ච වැස්සට අසුවෙයි පිරිසිදු මුත්
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

ලඳ
ඇඳ
හඳ
සඳ

අඩ කුසගින්නෙයි ඉන්නේ බොහෝ කලක
ලැබුණ දෙයින් තුටුවන්නයි පුරුදු කලේ
ඉවසීමත් කරුණාවත් ඇත අත්වැල්
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

ඉඳ
හඳ
බැඳ
සඳ

ලෝකයෙ බලවතුන් සඳේ පහස ලැබූ
එහි පැවතුන සිසිල් ගතිය තවම තියෙන
දන්නේ නැති නිසයි සඳේ ඔබට කලේ
මගේ පැලට එළිය දෙන්න පායාපන්

සඳ
වඳ
වඳ
සඳ

ප්‍රේම ප්‍රභ සබය

හරක් ගෙනෙන්නට
කමතට යන විට
වෙලාව ඇති හරියටමත්
හතරට
කන්දිගෙන ඔහෙ
ප්‍රේම ප්‍රභ සබයට
මුවා වෙලා උන්නෙමි
දුන් පඳුරට
හැම දිනයකදී සවසට
රැස්වන
ප්‍රේම ප්‍රභ සබයේ දරනා
උස්තැන
මැගිලින් අක්කා නටවා
ඇස්කොන
සබාවෙ වැඩ ඇරඹුවා
රැස්වුන
හැමටම වැඩි ආඩම්බර
හින්දා
සොපියගෙ ගේ ඊයේ
සොරු බින්නා
කියමින් මේ ලෙස කෙස්
සුදු නන්නා
ආවා සබයට සුසිලින්
කැන්දා
ගමේ ගොඩේ වෙළඳාමේ
ඇවිදින
මිසි අක්කාගේ වාරය
ඵළඹිණ
කලයට දැමූ ගැටයද තද
කරගෙන
ඇයගෙ මුවින් මෙවදන්
ටික පැවසිණ
සාප්පුවට යන
තවමත් නාඬි

සෝමා බදු ගන්නේ
ලොකු ගේකි
ඇන්දම මිනිහා
කලිසම කාකි
බලපන්නෝ හරි
උඩඟුයි ජිකි
මේරිගෙ මිනිහා
ඊයෙන් බිලා
අයිසෝ පව් ගැනිට
තඩි බාලා
මේ ලෙස පැවසූ සිනහව
පාලා
ගෙනා කළය බිඳ ගන්නා
ලිලා
හැම සඟරාවකටම
කවි දාන
තවමත් පාසල් යන
සිරිසේන
කුසුමාගෙන් අරගන්නව
පෑන
සුමනා දැක්කලු ප්‍රේම
ප්‍රභ නාන
ප්‍රේම ප්‍රභ සබයේදී
සිදු වුන ජීවා
හැමගෙම හද තුළ
සටහන් වූවා
වන්නේ මුරකරු
හය හැඩ වූවා
හැමෝම විසිරි
යන්නට වූවා

හොයන් පුතුහි රට හැර දා

පොළොව දරුවන් හැති මුත් ගොඩ මඩ බිමි	ලබා
කපීයන් රසවත් කළ හැක වියතුන් පිරි	සබා
හැවුන රජයයි එබිතර ගතියෙන් පසු	නොබා
දහසක් පැතුමන් පුත මබ වෙනුවෙන් ඇත	තබා
බොල් පස සරු කරවන්නට දහසිය මුතු	ඉස
පොත් පැල් රකින කලට නිඳි නොලබා	ඇස
සිටියෙමි හොසැලි අග නිග සයුර මැදට	බැස
මබ වෙනුවෙන් රජ වී ඇත රට තුළ හෙළ	බස
මහවැලි ගිං ගඟ කුමරිය හරවා නිසි	මග
පවසයි ගොවි දුක වනසා සෙත සලසන	වග
රුවන් පුරේ දි හව මගකට ගෙන කළු	ගඟ
රට සරුවන දිනය පුතුහි ඇත දැන් අත	ළඟ
නිල් කැට රතු කැට පොළොවෙන් ගෙන පාතියෙ	නම
රැක දෙන්නට පොදු අරමුණකින් එකතුව	හැම
සටන් වදින මෙවන් යුගයකදි හැරදා	ගම
හොගොස් පුතුහි මෙහෙයක් කළ හැක මව් රට	ටම
හොබැඳි ලොවක් බිහි කරනට මුල් වුන හෙළ	රට
ලොව මන බලවතුහගෙ හෙත් සිත් ඇද ගත්	රට
කිරියෙන් පැණියෙන් මතු දවසෙදි සපිරෙන	රට
හොයන් පුත් හැරදා මසුරන් පරදන	රට

(කතර දෙහෙකුගේ වැඩක් කාව්‍ය සංග්‍රහය - 1972 නොවැම්බර්)

දිග යන දවට

මෙතුවක් කල් තනිවට සිට
වෙහෙස නිවා වැඩ කර දුන්
නුවන් යුග වගේ සිටි ඒ
මගේ දියණියේ පණ වැනි

සිරිකත කැන්දා නිවසට
ආලෝකයෙ මිණි පහණින්
සාමයෙ සේසත් නංවා
සැමගෙම සිත තුටු කරමින්

පීචිතසක මිහිර සොයා
යුග දිවියක් අරඹන ඔබ
සතුවන් සාමයෙන් එක්ව
තුරුලු පෝඬුවක් පරදන

නුපුරුදු නොමහුරු ගමනේ
පියවර තබමින් හෙමිහිට
බාධක නිර්හැර දුරලා
ජයබිම වෙත පා තබමින්

දෙහදක එකතුව පතමින්
සොමිනස සහ සතුව සොයා
පීචිතයේ රජත වලා
පායා එන්නට ඉඩ හැර
(සරසවි පුවත්පත - ජන කවි තීරය)

දෙහදෙහි එකමුතු භාවය
ගෙනෙන සුවඳ මල් ගන්වා
ඔබේ සතුව මගේ සතුව
ලෙසට නිතාපන්

නව වසරට ආසිරි

දිවා රැය ගැන වෙහෙස නොබලා
රටේ යහපත අගය කරමින්
අනාගත පරපුරක් වෙනුවෙන්
අනගිතම වූ වැඩෙහි යෙදෙමින්
ඔබෙන් සිදුවන මෙහෙය ලක්මව
ලබන වසරෙන් ඵලෙස පතමින්
උදා වූ නව වසරේ හැමටම
සුඛ පතයි යස ඉසුරු බෙදමින්

(අපේ වරාය - 1976 ජනවාරි)

සුදු පුතේ

යුග දිවියක ඇති ඉමිහිර රසවත් කර	බෙදු
නිවසෙහි ගණ දුර දුරු කර ආලෝකය	සැදු
සුරංගනා ලොවින් ඇවිත් මෙහේ උපත	ලෙදු
දසන් විද්‍යා හිනැහෙන්නකො වූවි පුතේ	සුදු

අමිමි තාත්තට ආදර සිනාපාන	සුදු
නැන්දගෙ තුරුලට එක්වී සැපට නිදන	සුදු
ආච්චි අක්කට නිතරම මුකුළු කරන	සුදු
තව සැරයක් සිනහ වෙන්න වූවි පුතේ	සුදු

නිවසෙහි ඇති පාළු ගතිය දුරු කරමින්	සුදු
ගොළු බාසෙන් කථා කියා රසවත් වන	සුදු
සතුට විනෝදය අපහට නිබඳව දෙන	සුදු
තව සැරයක් සිනහ වෙන්න වූවි පුතේ	සුදු

යුතුකම ගරු කරන කෙනෙකු වෙන්න පුතේ	සුදු
අයුක්තියට හිස නොනමනු කිසිම විටෙක	සුදු
රට දැය වෙනුවෙන් සේවය කරනු පිණිස	සුදු
ශිෂ්ඨ වෙමින් දනට පිනට අතහිත දෙනු	සුදු

කෙනෙකුගෙ විපතෙදි ඔහු හට පිහිට වෙන්න	සුදු
නැගිටින්නට බැරි අය හට අත දෙන්නකො	සුදු
මහන්තත්තකම උඩඟුව සිතට නොගෙන	සුදු
කොයි කාගෙන් හොඳ හිත රැක ගන්න පුතේ	සුදු

කෙනෙකුගෙ සැපතට එරෙහිව දුක් නොවන්න	සුදු
ලැබුණු දෙයින් තුටු වන්නට සිතට ගන්න	සුදු
බාදක හිරිහැර කරදර ආවත් පුත	සුදු
පෙරට තැබූ පය පස්සට ගන්න එපා	සුදු

රට දැය සමයට සේවය කරමින් පුත	සුදු
බුදු දහමට එකඟව කටයුතු කළ මැන	සුදු
පමණට වැඩියෙන් ඉදිමුම හොඳ නැති බව	සුදු
සිතෙහි තබා දවසරින්න පුංචි පුතේ	සුදු

(ලංකාදිප පුවත්පත - 1974)

මවකගෙ හසරැලි

ආදරයේ රන් දොරටුව අතරින්
විවාහයේ මාලිගා තනා
එක්වුන යුවලක් හසරැලි නංවයි
පිවිතයේ අම රසය සොයා

පෙම් රස විඳිමින් පසුවන අතරෙදි
දරුවෙකු පිළිසිඳි ලකුණු පෙනී
ඇයගේ දෙනොලින් හසරැලි මතු වී
බලාපොරොත්තුවෙ ජයක් ලැබී

කුසඔත් දරුවා මෙලොවට බිහිවිය
මව්පිය දෙදෙනගෙ සෙනෙහෙ ලබා
මවගේ මුවගින් හසරැලි මතු විය
දරුවා හිනැහී අඬනු බලා

සිප්මිණි සොයමින් පාසැල් යද්දී
විභාගයෙන් ජය ලබනු බලා
සෙනෙහස සොමිනස අත්වැල් බැඳගෙන
මවගේ හසරැලි පුබුදු කලා

ලොකු වැටුපක් හිමි රැකියාවක් ලැබ
සතුටින් ඔහු කල් ගෙවනු බලා
කවදත් සුපුරුදු විලසට නැග එයි
මවගේ හසරැලි ඔකඳ වෙලා

ඔහු තරුණියකගෙ අත ගත් දවසෙහි
යොවන හඳවත් තුලට එබී
ආදරයේ රන් හසරැලි මතු විය
මවගේ හඳවත පිරිහිරි

ගංගා යමුනා එක් වූවා සේ
නව යුවලගෙ හමුවීම බලා
මවගේ හසරැලි රහසින් පවසයි
උත්සාහය ජය ලදිමි කියා

දරු සෙනෙහස

සිරිපාල නැගිටපන්
ඇසි තවම තිදියන්නෙ
ගෙයි රැළුන හිසල බව
අක්කාගෙ කාමරෙන්
හිරු දුටුව පිණි බිඳක
ඉරණාමට පත් වුණා

ලොකු අක්ක විවාහි
වසර ගණනක් ගියත්
දරුවෙකුගෙ සුරතලේ
බලන්නට වාසනා
නැතිවුයෙන් සිරිපාල
දරුකමට අරගන්න
ඒ දවස්වල ගෙදර
හැම දෙනම එක් වුනා

අක්කාගෙ උණුසුමට
හය හතර නොතේරෙන
පොඩි එකා ඇති දැඩිව
පාසැලට යන වයස
පැමිණිවිට අක්කාට
දරු ගැබක් හටගනී
මේලොවට බිහිකලේ
ලසන්තය පොඩි පුතා

දරුකමට හදාගත්
සිරිපාල ගෙදර වැඩ
රුහිරු ලේ කිරි ලෙසට
බිව පුතු ලොකු වෙලා
සරසවියෙ උපාධිය
ලබන අටියෙන් සිටි

දවස් ගණනක් තිස්සෙ
සිරිපාල උණාගැනී
බෙහෙත් බිඳකුදු නැතිව
කෙඳිරි ගාමන් තිදයි
ඔහුට කළ පිළියමක්
නැති නමුත් බැරි බැරිව
නිදා උන් පැදුර අකුලා
ගත්ත සිරිපාල

හරක් මඩුවට යද්දී
රත්තිගෙන් කිරි ගන්න
ලෙවකමින් උන් රත්ති
තප්පු ලන්නට වුනා
දරු සෙනෙහෙ ඇඳිනගෙන
පැටියාව ආදරෙන්

(1977 දී)

අවුරුදු උදාව

සැරසී අලුත් ඇඳුමෙන් හැම දෙනම	නිසි
සෙල්ලම් කරන මුළු දවසම පරිදි	රිසි
වරදක් කළත් කිසිවෙකු බැට නොදෙයි	නිසි
ආවා හැටහතේ අවුරුදු කුමරි	සිසි

හැටහස ගෙවූ නමුත් දුක් කරදර	මැද්දෙන්
දියුණුව කරා හැටහත යනතක	යද්දෙන්
හැමදෙන එකතුවී ගෙන යන පිවිත	යුද්දෙන්
කරනා සටනෙ අපහට ජය	ලද්දෙන්

වෙඩිහඬ රබන් පද හැම පෙදෙසකින්	ඇසේ
පුපුරන රතිකද්දා හඬයයි හතර	දෙසේ
කැවුම් කොකිස් අතිරස හැම ගෙයක	පිසේ
අවුරුදු සිරිත්වලියෙන් හැම නටති	නොසේ

පසුවන වසරෙදි සිදුවන වැරදි	සමා
කරගන්නට හුරුළු පුදමින් සිරස	නමා
වැඳ වැඩි මහල්ලන් හැමදෙන නොකර	පමා
අවුරුදු සිරිත්වලියෙන් යයි පෙරට	සැමා

කැවුම් කොකිස් අතිරසවල සුවඳ	හමයි
කිරිබත් කෙසෙල් ගෙඩි පමණට වැඩිය	බෙදයි
කාගෙන් අසල් වැසියන්ගේ සිරිත	මෙයයි
අවුරුදු මිහිර ලැබ දෙන්නේ මෙහෙම	තමයි

බැහැදැක ගනු පිණිස මවිපිය සියලු	දෙන
දරුවන් තුරුළු කරගෙන යයි තැනින්	තැන
අන්තිම දිළින්දන් රස ගුණ ඇතිව	කන
මෙවැනි දිනක් ඇත්තේ දවසකද	මොන

(අපේ වරාය)

සාමය රැඳේවා !

උතුරුකරෙන් නැගෙනහිරින් නැතිවිට සාමය	පෙනෙන්නට
හඬන්ටොසා කොහෝ උඹන් අවුරුදු පණිවුඩ	ගෙනෙන්නට
එහෙම රටක එසා කිසිම විට රතු එරබද	පිපෙන්නට
සාමය නැති තැන හැකිවෙද අවුරුදු දින රස	බලන්නට

පෙර සේ යලි මුළු ලක තුල සාමයෙ ධජ	ඔසවන්නට
කොහෝ උඹන් හඬ නගපන් හැමටම හසරැලි	නගන්නට
යුද්ධය දුරු වුනු දිනයෙදි රතුටට එරබද	පිපෙන්නට
සැවොම එක්ව අවුරුදු කමු නැවත අවුල් ඇති	නොවන්නට

1980 අවුරුදු සඟරාව - ප්‍රභාස් ගලගෙදර

හැමදාමත් අවුරුදු නම්

රතට රතේ එරබද මල් දෙවටෙ ගහේ සුපිපෙන	විට
කොහා හඬයි බැද්දෙ ඉඳන් අවුරුදු එන බව කිය	න්ට
ගමේ ප්‍රඳන් සැරසෙනවා තාලෙට ඔන්විලි පදි	න්ට
කළ එළිවෙයි හැම නිවසම නව සිරියාවක් මව	න්ට

මවුපිය නැදූ ගුරුවරු වැඩිහිටි අය සමග	එකට
වාඩිවෙලා සුබ නැකතින් කිරිබත් රස බලන	කලට
මෙනෙකැයි කිව නොහැකි තරම් දැනෙන පහස මගේ	හිතට
හැමදාමත් අවුරුදු නම් කොතරම් අගනේද	අපට

1980 අවුරුදු සඟරාව - මහේෂ් ඉන්දික ගලගෙදර

ගම කළච්චි වෙයි

තැවුම් කොකිස් අතිරසවල සුවඳ	දැනේ
වෙඩි හඬ රබන් හඬ දෙසවන් තුලට	ගෙනේ
කොහෙකුගෙ මිහිරි හඬ එනවිට දෙසින්	වනේ
කටුමැටි බිත්තියෙන් සුදු හුණු ගානු	පෙනේ

සැරසි සුදුවතින් පන්සල් වෙත	යන්නෝ
මවුපිය නෑසියන් වෙත කඳමල	දෙන්නෝ
අගනිගකම් ඇතත් අවුරුදු රස	දන්නෝ
ඇත හැමතැනම දක්නට යන ගුණ	දන්නෝ

දිනේෂ් අංජන ගලගෙදර

රහල් මව මෙසේ කියයි

මිහිටිය කෙනෙකු නොම දුටු සම්පත්	ලැබුන
සහසුම සතුට රජ මාලිගයෙහි	තිබුන
හිරු දුටු පිහි වගේ විය හිමි ගිය	සැනින
ගෞරව හදවතට ඇත දුක දොමනස	පැමින

අලුයම කෙළ පිඩක් සේ රජ සැප	අතැර
හැමටම හොරෙන් මහ රැ දොලහට	විතර
පාසුග මත නොගැවෙන ලෙස ගං	වතුර
හිමි ඔබ ගියෙන් බිමබා වැලපෙයි	වැතිර

කිරිකැටි බිඳින්නෙකු මවකගෙ උකුලෙ	දමා
පවතින සමාපේන් නොලැබෙන ලෙසට	සමා
සෙනෙහැහි බිරින්නෙකගේ නෙත් යුවල	තෙමා
හිමි ගිය ගමන ගැන කාටත් පුදුම	නමා

කිරිකැටි දසන් පෙන්වා පුතු හිනැ	හෙනවා
රජ මාලිගාවේ පාලුව රජ	යනවා
මා අත වරද හැත හිමි සිතුවත්	මොනවා
වාචනු බැරිව මුළු සිරුරම වෙව්	ලනවා

හිමි පිඩු සිඟා යන බව පාරක්	ගානේ
දක්බර පුවත රජ මැදුරට	ආවානේ
රජ පෙලපතට ගෙන දෙනු ලෙස අව	මානේ
අග මෙහෙසියව හැර යාමද හොඳ	නැනේ

වෙන ගැහැණියක් නම් හිමි ඔබ ගිය	ගමන
අදිකරණයට දන්වා ඉල්ලයි	සහන
බව සාගරයෙ පැටලී ඉල්ලන	සහන
සතුටකි හැමට අත්වීමද අම	තිවන

සැරසෙමි හිත හදා ගෙන මම	සැනසෙන්න
ඉවසමි හිමි ඔබගෙ ජය බිම දැක	ගන්න
නොතකමි රාජ සැප ටික දෙනෙකුන්	දන්න
මෙ එමි හිමි සදහි ඔබ පා නම	දින්නෝ

(මුද්‍රා කාව්‍ය සංග්‍රහය - 1980 මැයි)

ආනුබුදු නිමියනි

නිලොථථ නිලක වු
ආසම සම සමබුදු පියාණෙනි
භවෙ ධා කමඟ සිඝ්
චරිමි ආනුබුදු මිහිඳු සමදුරන්

පිය රජුගේ ආශාසක
පරිදි මෙහි වැඩි නිමියනි
ඔබ ගෙනා දනමි ඵලියෙන්
මගේ රට දුමි දිපයක් විය

මිස්සක පවුල මන
මුල දඩයමේ නිය ඵ්
මන රජතුමෙකු ආත වු
දුග්ග හි ඉවත දැමිමා

නිස්සය කියු පමණින්
නවතා සිටිය නිය මග
ඔබ දෙසු චරිතන්
මන රජ දැනාමි වූවා

සඳනමි බලය පතුරා
මිසඳිටු බවේ සිටි ආය
යවමින් නියම මග
මගේ ලක් ප්‍රහතාව සැනසුම

බොදු දනමෙ මහිමය
පෙන්නා ගණදරේ සිටි
මිහිසුන් නියම යා යුතු
නිවන් මග ඔබ කියා දුන්නා

සඳනමි මිහිරි මිඳු
පසුවන ලක් දිනන්ගේ
ගැලවුම්කරුයානෝ
ඔබමය මිහිඳු නිමියනි
බුදු දමෙහි මිහිමෙන්
මිසඳිටු පැයට සෙන දුන්
ආනුබුදු මිහිඳු සමිදුනි
දුමි දිපයක් කළ ලක

මෝහයෙන් තෙරපි
මාහයෙන් නිස උදුමා
නොදිසුණු මෙලක වැසියන්
මුබෙහි බිවේ දුමි පමා මි

බුදු නිමි සඳගෙ දුමි කළ
මෙහි පතුරුවා ලක්කට
නිමි මබ නොවැඩියා නමි
නවම මෙ ලක කණදරේමි

දඬුවු සිට වැඩමි
සඳනමි පමා ප්‍රදයෙන්
ලක් ප්‍රහතාව සැනසු
ආනුබුදු මිහිඳු නිමියනි

පොසොන් සඳ පසයේ
දිලිසෙන උතුමි සෝදා
මගෙ නිස නිමි කමට
පාසියෙන් කරන්නෙමි

උපාධිය හිමි මල්ලිට

වීර පැරකුම් ගැන ලියන්නට
ගැමුණු ගජබා ගැන කියන්නට
ඉතිහාස පොත ගැන හදාරා
නැති නිසා පොඩි මල්ලියේ

මගේ මතකයේ රැඳී පවතින
ඔබට හා මට කියන්නට හැකි
කුඩා අවදියේ සිතෙහි බැසගත්
අපේ ඉතිහාසය කියන්නමි

හිරු උදාවේ අරුණ සමගින්
උදුලු කෙටියද කර තබාගෙන
අනුන්ගේ මහ ඉඩමිවල ඇති
කැළෑ එළි කල බිමි සකස් කල
තාත්තා ගැන හොඳට මතකයි

හේන් ගොවිතැන් කලා මතකයි
කුඹුරු අස්වැද්දවා මතකයි
නෙළු අස්වනු ලොරියේ පුරවා
කොළඹ ගෙන ගිය හාමු මතකයි

තද අවිව සහ වැස්ස
තාත්තට හුරු කෙරුව
ඒ ඉඩමි හැමකක්ම
ජාතිය සතු කලා මතකයි

ඔබත් මල්ලියේ තාත්තා මෙන්
උදුලු කෙටියද කර තබා ගෙන
ජාතියේ මුඩු ඉඩමි අප සතු
සරු කරන්නට අදිටනෙන් යුතු

ඔබට හිමි උපාධිය
සිතින් අමතක කළොත්
දිනකට එක වේලක්වත්
කුස පුරවා ගත හැකි වෙයි

(සරසවිය කවි සඟරාව)

හොඳ හා නරක

<p>ඔබට හොඳ දෙය තවත් කෙනෙකුට මහා නරකකි සිදු වුවද චමට හුරු අය මෙන්ම දකුණත පුරුදු ලෙස මෙහෙයකි බතට අද තැන ලැබී තිබුණත් හෙරලි දෙල් අල වවා හොඳට නරකට දෙකට හුරු කට නොමැත කිසිදින වසා</p>	<p>කරන්නේ කරන්නේ ගන්නේ ගන්නේ</p>
<p>මහා නියඟය පැතිර යද්දී ටික දෙනෙකු වුව දුකට වහා ඉන් ගත යුත්ත ගත්තත් සියල්ලනටම ජයක් කොහා කපුටා නපුරු වනමුත් ඒ හඬින් වුව කෙනෙකු නහා කරනා අහිංසක දරුවෙකුගේ කිරියෙන් නයන</p>	<p>පත්වේ අත්වේ මත්වේ තෙත්වේ</p>
<p>වැඩිය නරකයි කියන කෙනෙකුම තවත් අයෙකුගේ හිත සැවොම අද හුසුදුසු කිවු දෙය කෙදිනමුත් යලි උච්ච දිනුම නොලැබෙන තැනදි හැඩු අය සිනාසෙයි ජය ලැබූ හොඳට නරකට මැදින් යන්නා ලොවේ හැමගෙම හිත</p>	<p>වතාවේ මනාවේ වතාවේ වතාවේ</p>
<p>කෙනෙකුගේ දුක දුටුව විගසින් එයට පිටුපා පැන බොහෝ දෙනෙකුගේ විපත දකිමින් වහා ඇවිදින් දිරිය මහා විසකුරු නාග පිඹුරන් ළයෙහි ඇති තෙත් ගතිය අහිංසකයින් කීප දෙනෙකුට වුවද වේලක් සොයා</p>	<p>දුටන්නා දුන්නා පෙන්නා දුන්නා</p>
<p>සාමයට ගරු කරන පිරිසක් ඔහේ අයිනක බලා දෙගොල්ලක් විරුදුව නැගී සිට මහා සටනක් මෙහෙය නිරාභාරව දෙවේලෙන් වේලකට සමහරු වතුර ධනය රැස් වෙයි කෙනෙකුගේ අල්මාරියට තව තවත්</p>	<p>ඉද්දි වද්දි බොද්දි ඇද්දි</p>
<p>කුඩා අවදියේ බිව මවගේ රුහිරු රස කිරි ලෙසට දරුවෝ තම මෑණියන් එළවති ඇතදිම එන විටදි මිනි මරුවෙකු වුවද යහනෙහි නිදන විට තව ගොරව ඔහුගේ දරුවන් සිනාසෙයි ඒ ළඟින් ඉඳගෙන විහිලූ</p>	<p>හරවා ඔරවා ගොරවා කරවා</p>
<p>නිරාභාරව සිටින කෙනෙකුට නොමැත වේලක් කන්න නමුත් මතු පින් ලබා ගන්නට මහා ලොකු පින්කමි දුකට පත් වුන අය දුකේමයි සදා කල්හිම වැතිර ලොවේ හොඳ හා නරක යන දෙක අතර සුළු වෙනසකි</p>	<p>දෙන්නේ කරන්නේ ඉන්නේ පෙනෙන්නේ</p>

(දිස්ති සඟරාව - 3 වන පියවර)

සැනසුම සොයා

දැන ගත්දා පටන් ලෝකයෙ හය	හතර
වෙහෙසව දිවා රෑ ගෙවමින් දුර	තතර
සැනසුම සොයන රිසියෙන් ගියමුත්	නිතර
එය සැඟවුනා වෙත අය ළඟ වී	නතර

දුක සැප බලන්නට කිසිවෙකු නැති	හින්දා
කරදර කමිකටොළු ආ කඳුලැලි	රන්දා
ආ මුත් නිවස වෙත බිරිඳක් ගෙන	කැන්දා
සැනසුම නොලද්දේ මොන කරුමෙද	මන්දා

අල්ලපු වත්තෙ ලොකු මාමගෙ දුව	මේරි
මා හා එකට ඉඳ දෙවනුව දැමු	ගෝරි
පීවත් වුවත් මා අද ඇයගෙන්	බේරි
සැනසුම තිබෙන තැන මට තව නැත	තේරි

කිරි කැටි බිළින්දෙකුගේ නොල් අතර	කුඩා
කුසගිනි නිසා මොරදෙන ළදරුවෙකු	හඬා
යව්වනියකගෙ රූපයෙ ඇති හැමට	වඩා
සැනසුම සැඟවුනා මා හට රහස	දොඩා

සවසට සෙනඟ එක්වන මල් උයන්	වල
සිනමා හළක හෝ තවුසෙකු කුටිය	තුල
මන්තිරිකමක් හා ලැබගත් නමුදු	නිල
සැනසුම සැඟවුනේ ඇයි මා සිටින	කළ

සුදුව සුරා පානය යන දෙක	ඔස්සේ
ගොස් ටික දිනක් ආ නෙක නිරිහැර	අස්සේ
රැකියාවල් කළත් තෙමි තෙමි පොදු	වැස්සේ
සැනසුම නොලදු තැන මගෙ හඳවන	ගැස්සේ

බැස යන සදාකල්හිම දිය	වලල්ලක
ලේ කිරි ලෙසට ඉරු මවගේ	තුරුල්ලක
පෙම්වනියකගෙ සැනසුම දෙන	ඇසිල්ලක
සැනසුම නොමැත්තේ කිම මේ	සියල්ලක

මා මිය ගියොත් නොමියෙන ලෙසට	මියයන
ඒ ඇසු යමෙකු සිටියොත් මෙලොව	සැනසෙන
ලැබුමට නිතර දිව රෑ දෙකෙහි	වෙහෙසුන
එයවෙයි මෙමට සැනසුම ගෙනෙන	ලියමන

උපකාරය

ආ..... උම ආවෙ දැන්දැ? යි අසමින් මහජපා මා දෙස බලා ඇතුළු ගෙට ගොස් මෙහෙකාර කොළවාට මොනවාදෝ කියනවා යන්නම් ඇයිහි. මා වාඩි වී සිටි බංකුවෙන් නැගිට මහජපාට ගරු කිරීමට පයෙකට වී ගිය කයමින් නැහැ දැන් පැයක් විතර වෙනවායි කිමි. පසුව ආලින්දයට පැමිණි මහජපා,

“ඉතින් ඉතින් මොකද ආ කාර්ය කියපන්” කියමින් සැප පුටුවට බරවිය.

මා පායලේ සතර වැනි පන්තියේ ඉගෙනීම ලබද්දි මගේ පියා මියගිය බව මට යන්නම් මතකය. තාත්තාගේ ගතිගුණ කෙසේද කියා කීමට හැකියාවක් නැතත් වැඩි කතා බහක් නැති ඉවසන කෙනකු වශයෙන් මට තාත්තා හඳුන්වා දිය හැක්කේ මා කුඩා කල බොහෝ විටම අම්මා විසින් තාත්තාට බනිනවා අසා ඇති හෙයිනි. ඉතා පුළු දෙයට පවා අම්මා නොයෙක් වර තාත්තාට බැන්නත් තාත්තා නොවේ ඒවා කිසිවකින් උරුණා වුයේ. සමහර දිනයන්හි නොනවත්වාම අම්මා තාත්තාට නොයෙක් දේ කියන විට “හා... හා... ඉතින් ඔය ඇති නවත්වනවා” යි කියමින් අමුඩ ලේන්සුව කරේ දමාගෙන තාත්තා කඩ මණ්ඩියට යයි.

එවිටම අම්මාගේ කතාවද ඉබේටම නවතියි. අම්මා නිතරම වාගේ තාත්තාට බැන්නේ ඔහු කසිප්පු බීමට පුරුදු වූ නිසා බව “අහේ ඉස්සර මෙහෙම නස්පැත්තියක් තිබුණො නැහැනෙ? කාගෙන්ද ඔය පරාව බොන්න පුරුදු වුණේ” ආදී අම්මාගෙන් අසනවා දිනක් අසා සිටියෙන් මට ඒ බව හොඳින් වැටහිණි.

තාත්තාගේ අවමගුල සඳහා වියදම් කරන ලද්දේ මහජපා විසිනි. හත් දවසේ දානයද, තුන් මාසේ දානයටද වියදම් කරන ලද්දේ මහජපා විසිනි. තාත්තාගේ තුන් මාසයේ දානය දිනට පසුදින මහජපා අපේ ගෙදරට ආවේ ඇඳිරි වැට්ගෙන එන වේලේය.

“දැන් ඉතින් මල්ලිත් නැති වුණා. මට පුළුවන් විදියෙන් මමත් වියදම් කළා. දැන් මා ළගත් මුදල් නෑ. මේ පොඩි එවුන් දෙන්නාටත් යන කල දවසකුත් එපායැ? නංගිට ඔය මොකක් හරි වැඩක් කරන්න පුළුවන්. මගේ සල්ලි වලට හරියන්න ඉඩම මට ලියා දිලා ණයෙන් නිදහස් වෙන්න යැයි මහජපා වේගයෙන් කියාගෙන ගියේය.

“අහේ අයියෝ, මම මේ පොඩි එවුන් දෙන්නත් එක්ක කොහෝ යන්නද?” යි අම්මා කඳුළු පිරි දෙනෙතින් යුතුව කිවාය.

“ඒක යකාගෙ වැඩක්හො? බොලා කොහේ යන්නද කියලා
පොහොසත්තද කල්පනාව? කලින් ඉඩම බැඳලා රූපියල් දෙසියක් ගත්ත,
දෙසිය විසදුම් කළා. මළ ගෙදරට විසදුම් කළා. ආහො දන්නා ඔක්කොම
දෙන්න පැන්නා. ඉතින් මම මොනවා කරන්නද?”යි වේගවත්ව මහජපා
නිය.

එහෙම නෙවෙයි අයියෙ, මේ පොඩි ඵ්ලුන් දෙන්නා හමට
ගෙයක් දොරක් හදාගන්න තරමටවත් බිම් අගලක් තියෙන්න ඵපාය?
නැත්නම් උන් කොහේ වැටිල ඉන්නද? උන් දෙන්නට පොඩි තීරුවක් වෙත්
කරල දෙන්න. අපි ඒකෙ පැලක් ගහගන්නනම්, අනිත් හරිය අයියට දෙන්න
නියන ණයට ලියා දෙන්නම්” යැයි අම්මා බැගෑපත්ව කීවාය.

දරදඩු සිතක් ඇති මහජපා අම්මාගේ කීමට එකඟ නොවීය.
අවසානයේ මහජපාගේ ණයෙන් නිදහස් වීමට අපේ ඉඩම් කොටස ලියා
දෙන්නට අම්මාට සිදුවිය. පසුව කුලියට ගෙයක් ගෙන යෑමට අපට
සිදුවිය. කඩලෙන් ලීපට වැටීම වැනි දෙයකි අපට සිදුවුයේ. භාත්තා මිය
යෑමත්, ඉඩම් නැතිව යෑමත්, ගෙවල් කුලී ගෙවීමත්, තිදෙනකු ජීවිතාව
ගෙන යෑමත් මේ සියල්ලම අම්මා කෙසේ කරන්නද යන පැන යයි මගේ
හිතට වද දුන්නේ.

අම්මාට ගමේ රාළහාමිගේ රබර් මෝලේ වැඩට යන්න ලැබීම
නිසා මගේ ඉගෙනීමද නොනවත්වාම ගෙන යන්න හැකියාවක් ලැබිණි.
පාන්දර පහට පමණ අවදිවන අම්මා නංගිටත් මටත් හිල් බත් කන්න
බෙදයි. අනතුරුව කහට කෝප්පයකුත් හකුරු කැල්ල බැගිනුත් දෙන
අම්මා පාසල් යාමට සූදානම් වන ලෙස අපට කියන්නීය. හාල් හුණ්ඩුවක්
ලීප තබා ලුණු මිරිසක් සාදා බත් හට්ටිය කුස්සියේ තබා නංගිටත් මටත්
පාසැල් ගොස් පැමිණි පසු කන්නැයි දවල් ආහාරය පිළියෙල කරන මව
අපට කියයි. ගෙදරදී අප වෙනුවෙන් කළ යුතු සියල්ලම කළ පසු අම්මා
මෝලේ වැඩට යයි.

යළි අම්මා ගෙදර එන්නේ ඇඳිරි වැටුණාට ද පසුවය. “අද
අපි මෙහෙම දුක් වින්දම මගෙ පුතා හොඳට ඉගෙන ගෙන රක්ෂාවක්
කරන කාලෙට අපට හිඟයක් නැතැ දුවේ. අයිසාට රක්ෂාවක් කරන්න
තව ටිකයි උගන්වන්න ඕන. එතකොට දුවටත් හොඳ හොඳ ගවුම් මහල
දෙනවනේ. ඒ හින්දා හොඳ දුව වගේ අඩන්නෙ නැතුව ඉස්කෝලෙ යන්න.
අද පාඩම් මහත්තය එන දවසෙ උදෙන්ම යන්න ඵපාය?”

මේ දිනක් පාසැලේ පරීක්ෂක තුමා එන දිනයේ ඇඳගෙන
යාමට අලුත් ගවුමක් නැතෙයි කියා නංගි අඩන විට අම්මා කීවේ මා
කෙරෙහි මහත් බලාපොරොත්තු ඇති කරගෙන බව මට ඇගේ කතාවෙන්
වැටහිණි.

එදා මා නැවත පාසලට ගියේ මුල් ගුරුතුමාගෙන් ලැබුණු පත්‍රිකාවක් නිසාය. මවගේ අසනීපය ගැනද විමසූ මුල් ගුරුතුමා රජයේ ලිපිකරුවන් බඳවා ගැනීම සඳහා ළඟදී පැවැත්වෙන විභාගයකට ඉල්ලුම්පතක් යවන්නැයි මට කියා මුද්දර ගාස්තුව රුපියල් දහයයි. කොට්ඨාස නැති බැරිකම් තිබුණත් මේ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නැයි හෙතෙම වැඩි දුරටත් මට අවවාද කළේය. මුල් ගුරුතුමාගෙන් අවසර ගත් මා නොඈනුවත්වම වාගේ ගමන් කළේ රුපියල් දහයක් සොයන දක්ෂ බැවින් ඉදිරියටද ඉගෙනීම කරන ලෙස ද ඔවුනු මට අවවාද කළහ. ආධාර ඉල්ලූ අයගෙන් කිසිදු පිළිසරණක් නොවීය.

එවකට මා අටවැනි පන්තියේ ඉගෙනීම ලැබුවත් අම්මා මා කෙරෙහි තබා ඇති විශ්වාසයත් අම්මා අප වෙනුවෙන් විඳින දුක් කරදර හිරිහැර ගැනත් මා සිත්හි සටහන් විය. දින සති ගෙවී කාලය ගෙවී ගියේය. මා පළමු වැනි වාරයේදීම දෙටු පෙළ විභාගයෙන් සම්මාන පහක් සහිතව සමත්වීමේ වාසනාව ලැබුවෙමි. මුල් ගුරුතුමා ඇතුළු ගුරු මඩුල්ලම මා උසස් ලෙස සමත් වීම ගැන සතුට පළ කළහ. මා ඉගෙනීමට දක්ෂ බැවින් ඉදිරියටද ඉගෙනීම කරන ලෙස ද ඔවුනු මට අවවාද කළහ.

“මොකද අයියෙ ලොකු මහත්තෙය කිව්වේ?” යි නංගි ඇසූ විටය මා ගෙදරටම පැමිණි බව මතකයට ආවේ. මම අම්මාටත් නංගිටත් ලොකු මහත්තෙයා කියූ ලිපිකරු විභාගය ගැන කිමි.

“ආණ්ඩුවේ හොඳ රක්ෂාවක් ලැබෙනවා නම් රුපියල් දහයක මුද්දර ගැනුවට මොකද? ඒ වුනත් මේ වෙලාවේ කොහොමද රුපියල් දහයක් හොයන්නේ? මෝලේ වැඩටත් ගියෙ නෑ. කවුද අපට ණයට දෙන්නේ? පාන පත්තු කරන්න තෙල් සත පහක ණයට දෙන්නේ නැති විලියොන් මුදලාලි රුපියල් දහයක් ණයට දෙයිද?”

අම්මා හෙමින් කීවාය.

“ඇයි අම්මේ මහප්පා දෙන්නේ නැතැයි?” නංගි කීවාය. “අනේ එයා කවදද දුවේ අපට පිනට දන්නේ” යි අම්මා නොසතුටු සිතින් කීවාය.

“නැහැ අම්මේ දැන් මහප්පට පියයි. කොප්පරා වෙළඳාමත් දැන් සරුයි. මම මහප්පාගෙන් පස්සෙ දෙන්නම් කියා රුපියල් දහයක් ඉල්ලාගෙන එන්නද?” යි මම එඞිතරව කිමි.

“අනේ මන්දා උඹේ කැමැත්තක්. මම නම් ඔය පොහොසත් නෑයෝ ළඟට යන්න කැමති නැහැ. ඇරත් දැන් තාත්තාත් නැතිවෙලා අවුරුදු හයක් වෙනාව. අපි උන්නද මළාද කියා බලන්නවත් බාප්පා හිකන්වත් ආවාද?”

“එහෙම තමයි අම්මේ මහප්පට හුගක් වැඩනේ?” දගකාර

නංගි කීවාය.

“මටනම් කමක් නැහැ. තාත්තාත් නැති එකේ මහප්පාවත් හොඳින් නියාගන්න එපායැ? එහෙනම් පුතා ගිහින් මහප්පාගෙන් ණයට රුපියල් දහයක් ඉල්ලගෙන එන්න. මහප්පා ලග උගස් තියලාවත් රුපියල් දහයක් ඉල්ලාගෙන එන්නැයි අම්මා ඇගේ අතෙහි වූ වළලු දෙක ගලවා මා අත තබමින් කීවාය. මට මහප්පාට කාරණය විස්තරව කීවෙමි.

“මේ උඹ හිතුවද ළමයෝ රුපියල් දහයේ ඒවා ගස්වලින් කඩනවැයි කියලා? වත්තේ දහයක් පොළහක් වැඩ කරනව. උන්ට පඩි ගෙවන්නත් ඕන. ලොකු පුතාගේ බෝසිං ගාස්තු ගෙව්වෙත් නෑ. ගෙවල් කුලියක් ලැබෙන්න තිබුණාට නියම දිනේට ඒව වත් ලැබෙන්නෙත් නැහැ. ඒ මදිවට කොප්පරා මිලත් බැහැල. මම මේ මොනවද කරන්නේ කියල කල්පනා කර කර ඉඳලයි පොට්ට බැස්සේ. මට නම් බොහොම කණගාටුයි. උඹ වෙන කාගෙන් හරි ඉල්ලා ගනින්. බැරි උනොත් ඔය මොකක් හරි කැලි වැඩක්වත් කරල අම්මත් නංගින් රැකබලා ගනින්. බොලාට මොන ආණ්ඩුවේ රස්සාවල්ද? යි මහා දිග හැල්ලක් කියාගෙන ගිය මහප්පා හිටි ඇති සුරැට්ටු කොටය දැල්වීය.

අම්ම කිව්වේ මහප්පාගෙන් ඉල්ල ගන්න බැරිවුනොත් මේ වළලු දෙක උගස් කරල රුපියල් දහයක් හොයාගෙනවත් එන්නැයි මහ හඩින් කීවෙමි.

කෝ බලන්න කෝ බලන්න කියමින් සැප පුටුවෙන් නැගී සිටි මහප්පා වළලු දෙක මා අතින් ගෙන ඇතුළු ගෙට ගියේ මහත් සතුටු සිතිනි. අඩ පැයක් පමණ ගතවිය. මහප්පාත්, මහම්මත් ඇතුළු ගේ දෙසින් මා සිටි තැනට පැමිණියහ. ඔවුන් පසුපස සිසිල් බිම විදුරවක් සහිත බන්දේසියක් රැගත් මෙහෙකාර තරුණිය ද ආවාය.

අනේ උන් දුප්පත් වුණාට තමන්ගේ එවුන්නේ? මෙහෙම වෙලාවකටවත් උදව්වක් නොකර ඉන්නේ කොහොමද? ඉඳා පුතේ උඹ විහාගෙට මුද්දර ගහපන්. මේ රුපියල් දහයත් බොහොම අමාරුවෙන් හොයා ගත්තේ. හැබැයි අම්මට කියපන් මේ වළලු දෙක තව සුමානෙකින් පොලියත් ගෙවල අරං යන්න නැත්නම් සින්නවෙයි කියල. යැයි කියමින් රුපියල් දහයේ නෝට්ටුවක් මා අත තැබූ මහම්මා මහත් සන්තෝසයෙන් කාමරයට වැදුණාය.

මා ඔවුන්ගේ සංග්‍රහයද ලබා ගෙදර පැමිණියෙමි.

නොලද සම්පත්

ප්‍රාග් ධර්මය - මොවුන් හා දුර
 කළමනාකරණය - සිතා ගිණි
 පසු කළ හැටි - සිතා ගිණි හාමුණ මර
 අනන්තයක් - හැඳින්වූ දෑ
 කරුණු ඉවසා - මොවුන් විදා
 සිටියත් හැක - ලොවම සම්පත්

මොවුන් අතින් - රජයට වත්මන
 නොමිලට සිටියත් - අනාගතය
 කරුණු ඉවසා - මොවුන් හැඳින්වූ
 පමණක් මොවුන් - හමු වූයේ
 තම ඉවසානම් - පුළුල්ව මොවුන්
 නොලද සම්පත් - ලොවම සිතා

ඉලාපොලොවකුණ - හෙරුණි මොවුන්
 වේදනාව දුක - මොවුන් හමු
 නුපත් හෝ ගැන - කුමක් තමන්ම
 නොලද සම්පත් - ලොවම සිතා
 මොවුන් පසු පස - දිවුරුණි මොවුන්
 පිළිගැනීම - සහනයක් හැක

එතු පිටි හේ හෙරු - ගත මොවුන් විසින්
 මොවුන් අනෙක් - හෙරුණි මොවුන්
 බිම් අනෙක්ම - මා හට හැරුණි
 එයින් නොමැත මර - සිතා පළක්
 සිතා මොවුන් - මොවුන් සිතා
 හමු වේද - නොලද සම්පත්

දහසිය වතුරා - මොවුන් කළ පණ
 ගතව කපු ඉති - හෙරුණි මොවුන්
 දිව රු මොවුන් - කළ පණ සේරුම
 අනෙක් තම මොවුන් - මොවුන්
 නොලද සම්පත් - මොවුන් ලොවම
 සහනයක්ම - පුළුල්ව මොවුන්

ඉතිහාසය - මොවුන්ගේ
 පසු දිවුරුණි - සිතා ගිණි
 පුළුල්ව සහනය - අනෙක් කරුණු
 පුළුල්ව මොවුන් - සිතා ගිණි
 මොවුන් මොවුන් - මොවුන් සිතා ගිණි
 සහනයක් - පුළුල්ව මොවුන්
 නොලද සම්පත් - මොවුන්
 මිය යන්නට හැක - සහනයක්

යන එන මග මා පසු පස තනිවට ගිය	කළු
සතුරන් දුටු විට නොබියව ගොස් බැටදුන්	කළු
උදයේ රැකියාවට යන විට මග ගිය	කළු
සවසට මා එනවිට මග බලා සිටිය	කළු

නිවසේ මුරකරුවෙකු ලෙස රැකගෙන සිටි	කළු
සොර සතුරන්ගෙන් චතුපිටි රැකගත් මගේ	කළු
නිතවත් අය දුටු විගසම කුළු පග වන	කළු
මගේ තනියට යහන අසල නිදා ගත්ත	කළු

මගේ දුප්පත් කමට කිසිත් නිගා නොකළ	කළු
ලද අහරින් කුස පුරවා ගෙන සැනසුන	කළු
කිසි විටෙකත් ඉල්ලීමක් මගෙන් නොකළ	කළු
ගොළු බාසෙන් වුවද සිතට සැනසුම දුන්	කළු

ආදරයට ඇඟට තුරුල් වී සැනසුන	කළු
අහල පහල අය සමගින් දබර නොකල	කළු
ගෙදර දොරේ කොයි කවුරුත් සුරතල් කල	කළු
ගත කළු වුන මුත් හඳවන පිරිසිදු මගේ	කළු

සැනසුම සොම්නස මහදට හුරු කල මගේ	කළු
අවිචේකය විචේකයක් ලෙසට සැදු	කළු
පොඩි ළමයෙකු මෙන් මා හා සෙල්ලම් කළ	කළු
ඔහු විශෝගය කෙසේද මම ඉවසන්නේ	කළු

අනස් මාළිගා

එදා රැකියාව කර - ගෙදර ආ විට සපය
මහත්සිය තිසා යහනට - පත්ති කල් තිසා

ගොතැයි විකට් පත් - විකුණානා පිකකුගෙන්
ගත් විකට් පතට ගෙන - පැවු විකුණු ඇති

මොහොරිය විකුණාලා - මුදල් ලබාදෙත් ගෙන
කොළඹට කිට්ටුවෙන් - ඉඩමකුත් මිලට ගෙන

තට්ටු නිවසක් ගෙන - බිට්තු සහ දරු කැපුත්
සමග එහි යන්නොසිත් - ජීවිතය ගෙවන කල

පුතු සිවිල් සේවයට - දුටු අද්විතත් කෙනෙක්
කරන්නට සිතාගෙන - යවා පාසැල්වලට

දැඩි දසුන් ගෙන්නවා - ගෙදර පැඩ කරන්නට
විදුලි පකො සඳා - ගත වෙගෙය නිවෙන්නට

ලස්සනට මල් වවා - මිදුල ගැම තැන වගේ
දේව විමනක් ලෙසට - නිවස ආලෝක කර

සිටින විට හදිසියේ - විදුලි බලයද නිවි
පොඩි පුතා අඩනවා - වේගයෙන් කෑ ගසා

නිගැස්සි ඇහැරුනෙමි - සිහිනයකි මා දුටු
පොඩි පුතා යහන මත - මට තුරුප් වී නිදි

නිල්මිණි

සොයා යන සිප්මිණි
ප්‍රදැරියෙකි නිල්මිණි
පාසැලේ සිට පිදා
ඇය ගෙදර පැමිණුනි

හෙටත් වෙයි ගුරි කන්න
අම්මේ බැහැ ඉවසන්න
තාත්තා කෝ මගේ
කියා මට පවසන්න

මුහුණ කට සෝදලා
දව ප්‍රභට ගෙන්නලා
ඇගේ මව පුරුද්දට
බත් මටක් ගලි කලා

මවගේ දෙනුවන් සැලි
ගැලුව උණ කළලැලි
දුටු විගස නිල්මිණි
සිටි මව වෙත ඇලි

හුරු බුහුටි මේ කෙල්ල
බත් මටට පා අල්ල
කියුවා ගොත ගසා
මවට මෙම පැමිණිල්ල

ඇයි අම්මේ අඩන්නේ
නැහැ ඔව අහන්නේ
තාත්තා ගැන ඉතින්
නැහැ මතක් කරන්නේ

තාත්තගෙ නම ඇහුව
දන්නෙ නැහැ මම කියුව
ටීවීගෙ වේවැලෙන්
රිදෙන්නට මට ගැහුව

මෙයට සිව් වසරකට
පෙර දිනෙක කරුමයට
නිල්මිණිගෙ පියතුමා
ගොදුරු විය මරණයට

(අද පුවත්පත)

එක්වවු ගොවියනි

ගොවියනි කම්කරුවනි එක්වව්
දූෂ අභිමානය හද තුළ රඳවා
සමගියෙ යදමින්
එකට බැඳී
රට දැය රැකුමට - දහඩිය පෙර පෙර
යුක්තිය ශක්තිය පසු නොබසින්නට
අදිරද වාදයෙ බැමි බිඳ සිඳලා
කාටත් සමසේ කා බී ඉන්නට
දහඩිය වගුරවමු
ඒ දහඩිය මත රට දැය සරුවෙයි
ගොවියනි කම්කරුවනි එක්වවු

විරහ දුක

පීචිතය රෝස මල්
අතුල යහනක් නොවේ
කියා කිවු පඩිතුමා
ඉන්නවා නම් දැනුත්
එය මහා බොරුවක්ය
කියා උත්තර දෙන්න
හමුවන්නෙ කොහෙදිද?

රෝස මල් සුවඳ මුසු
කටුවලින් ගැවසීගත්
පීචිතය වේදනා වෙන්
පිරි හඳ දවයි
කටු ඇතෙයි හැම දෙසින්
කොයි අතට හැරුණා මුත්
වේදනාවක් දැනෙයි

හැම අඳුරු වලාවක
රිදී එළියක් තිබේ
පැවසූ මුත් නන් දෙසින්
නොමැත එය හමු වුනේ
ගණදුරයි පාලුවයි
කළුවරයි රජ කරයි
වේදනාවෙන් පිරි
දැවෙයි හඳවත මගේ

පාලුවේ ගණදුරේ
නුදුටු එළියක් සොයා
හඳවතේ දොර ඇරන්
තවත් දුක් විඳින්නද
මෙතෙක් ගණදුර මැදින්
ආවමුත් කෝ එළිය
හඳවතේ දුක දරන්
මැරෙන්නද කියන්නේ

මහ රජෙකු සැප විඳින
හෙට සිඟන්හෙකු වෙයිල
දිලින්නා කෙදින මුත්
පොහොසතෙකු වෙනවාය
මේ ගැහම සිත සිතා
සිටිය මුත් අහේ මම
දුකින් පිරි හඳවතක
අහිංසකයෙකු වීම්

උදයට විකසිත මල
සවසට පරව ගියා නම්
ලෝදහමක හැටි බලා
සැනසෙන්න පුලුවන්ය
ස්ථිරයි සහතිකයි
කියා කිසිවක් නැතත්
හඳවතක රැඳුන දුක
තවම නොනැසී තියේ

සොඳුර මා මිය ගියත්
ඔබත් මා සොයා ගෙන
කෙදිනමුත් එන වගක්
නිසැකවම කිව හැකියි
එයයි අස්ථිර ලොවේ
නිසරු බව පවසන්නෙ
නමුත් නොමියන දෙයකි
ආලයක් හඳ දිනු

දුක් වින්ද සැප බැලුව
සැවොම මරණය සොයා
යන නමුත් කෙදින හෝ
අනිස්ථිර මේ ලොවේ
ඔබ මළත් මා මළත්
සොඳුර හි මට පිදුව
ආදරය ස්ථිරයි
කියා හැක සැනසෙන්න

නිමල හඳවත

රැළුණු නිබඳව උතුම් මිනිසන් බවෙහි යහගුණ නිමල හඳ	තුළ
කිතුණු දහමෙහි හසල දැනුමැති සමිඳු බුදුදම නිසියෙ	වදහල
කුලුණු බර හඳ නිසල වී අඳ ලොවට අහිමිව ගියත්	මතුකළ
රැඳෙනු ඇත කවි ලොවෙහි සක්විති පදවි ලැබූ පියතුමනි	සුපතල

අසුක්නිය දුටු විටදී හැත කිසි දිනක නිහඬව බලා	උන්ගේ
විමුක්තිය හැමටම බෙදන්නයි දිවා රැය වෙහෙසක්	නොදුන්නේ
මමන්වය පුහු මානසෙන් තොර මුදු වදන්වය නිතර	දුන්නේ
කවිත්වය හුරු නිසා පියතුම උතුම් මිනිසෙකු බලා	උන්නේ

(කවිය - 1978 ජනවාරි 19)

ජනරජ උද්‍යානය

අදිරිද වාදයෙ
යදම් යගුලු බැම
සිරිකර කඳකර
මබ ගත වෙලලා

වහල් බවේ බැමි බිඳ
නිදහසේ පහන් කණු
හෙළ දෙරණේ දැල් වූ දා
ලක් මවුණි ඔබේ නමට

දනපති බලමුලු
අණසක පතුරා
සිතූම් පැතුම්
සුන්කර දමලා

දහඩිය මුතු හල
මුලු තුන් හෙළයම
හෙට දින හමු වන
නව හිරු රැස් දැක

ජාතියේ දේශයෙ
සාරය උරමින්
විදේශ පාලනයට
මබ නතු වී

උදාර හැඟුමෙන්
මතු එන පරපුර
නිදහස් නිවහල්
පිරිසක් වෙනු දැක

වසර දහස් ගණනක්
අඳුරෙහි ගත කළ
බිහිසුණු යුගයක
නටබුන් එක්කළ

ජනරජ සැමරුම්
කරන උතුම් දින
මුලු තුන් හෙළයම
උදම් අනාව

අඳුරෙන් එළියට

පාළුව හනිකම - රජයන මොහොතක
මගෙ හඳු මැදුරට - ඇතුළු වෙලා
මටත් හොරෙන් ඔබ - කොයිබ ගියේදැයි
විමසිලි සිහිකිනි - පසුවුයේ

ඒ සුබ සිහෙන් - සිත සනසා ගෙන
පසුවන අතරෙදි - නොසිතූ විරූ
කරදර බාධක - සතර වටින් විත්
කෙනෙකුට පැවසිය - නොහැකි ලෙසින්

මගේ මිනිස් ගති - නොමිනිස් ගති කොට
යුක්තිය සැබ් බව - ඉවත හෙලා
සමාජයට කළ - යහ වැඩ මතුවට
නවතාලන්නට - යෙදුන නමුත්

වියළිණු ගසකට - වතුර ඉසින විට
එහි සරු බව - නැග එන ලෙසකින්
නැවතත් සොඳුරිය - ඔබෙ හමුවීමෙනි
මගෙ ළය මඩලින් - සිහහ ගියේ

වැපුරු ගොයමෙක - වල් පැල නෙලලා
පොහොර දමා - පුදින කාලේ
රන්වන් කරලින් - දුක් විදි ගොවියෙකු
සැහසුම සම්පත - ලබන රිසින්

යළි ඔබ හමුවෙන් - මගෙ හඳු මැදුරේ
මෙතුවක් රජ කළ - අඳුරු වළා
දුරු වී රන්වන් - එළියක් මතු විය
සැහසෙමු සොඳුරිය - එකතු වෙලා

උගත්තෙමි මම - මගෙන් බොහෝ දේ
නොකළ යුතු - කළ යුතු වූ දේවල්
යළි උපන්නෙමි - ඔබේ එළියෙන්
එයයි සොඳුරිය - මගේ ජය බිම

අමිමේ

ඔබේ රුහිරය කිරිටි හරවා
නිවාලු මගේ කුසෙහි ගිනිදැල්
දසාවේ සාගරය වන් වූ
සදා ආදරණීය අමිමේ

වසර දෙකකට පෙර දිනෙක ඔබ
ලොවේ හැමටම පොදු වූ ගම්හක
ගිය දිනේ සිට කොතෙක් සෙවුමුන්
නුදුටුවෙමි මම ඔබේ සුදු වහ
කොතෙක් වෙහෙසුන නමුදු දිව රෑ
දකින්නට බැරි එවන් හැඩ රුව
විශ්වයේ කිසි තැනක සටහන්
වෙලා නැත අප නෙත ගැටෙන්නට

විශ්වයේ හෝ ලොවේ කිසි තැන
සටහනක් නැති ඔබේ හැඩරුව
මගේ හදවත පුරා සටහන්
වෙලා ඇත නොමැකෙනා විලසට

(ජනතා කවි - 1980 ජනවාරි 10)

අවසරයි රජතුමනි

පරම්පරාවෙන්
මිවිපිය උරුමෙන්
කුසිත ගතියට
දහඩිය නොහෙලන

යකඩ තලන පොළව කොටන
කඩිසර ගමනින් සහ එන
නවලොව අරුතලු දකින්න
ජනතා දුක සැප ඇදුනන

රස බොජුන් - කසි සළු
මුතු මැණික් - රන් කිරුළ
ඔබේ ගත සරසවන
මහරජුනි අවසරයි

උදාර හැඟුමෙන් පිරිපුන්
රන් අබරණ නොපැඳිනා
කරගැටි මතුපුන දෙඟුපාක්
මඬ තැවරුන දෙපයක් හිමි
මිනිසන් බව අගය කරන
පොඩි මිනිසෙකුගේ පහසින්
දුටයක් හෝ සැනසෙන්නට
අවසරයි රජතුමනි

ගිරු ඵලය - පොදු වැස්ස
බඩගින්න දුක් කඳුළු
සිතාවෙන් පිළිගන්න
දහඩියෙන් පසතෙමු

(අද පත්‍රය - 1976 පෙබරවාරි 06 ඉරිදා)

නිදහස ලැබූ හැටි

<p> ලොකු පොඩි හැම ඇතාටම නිදහස පහසු කැපති මි විය අනාබේර බොහොමයක් කතර ගෙවිත් ඇවිදිත් ආහෝ පිළිවෙලින් නිදහස ලැබී </p>	<p> දෙන්න ලන්න උන්න ගන්න </p>
<p> සිහ කොටි වග වලස් ගෝනුත් එකතු වගයේ වසන්නට උනුනුත් සමගි මහබිඹු ඉදිරියේ දිවුරා කපුටි නිදහස ලබා ගත්තේ හැම කැපති </p>	<p> පේලා පෙලා හෙලා පේලා </p>
<p> විසතොර හයින් පිඹුරන් බඩ ගාත් හරිසා දවන්නට හා හු කියත් විඳුරන් හා වලවු ගස් උඩ ලගින් නිදහස ලැබුවා මහබිඹු ලගින් </p>	<p> හට හට හට සිට </p>
<p> ගංගා පොතුකුරුල දිය ගලනට රතු කැට මැකිත් කැට ලෙස සිටිනට එක ගෙඩි සිටින්නට බිඳලත් සහ නිදහස ලැබුවා පහසුයෙන් </p>	<p> පල්ලන් ඉල්ලන් බල්ලන් ඉල්ලන් </p>
<p> ලේඛ ල ඇග සිංහන පොත් රස බඩරන් සමත් විය නිදහස සිඳු පොත්මි මස පදාර් පැතුවා පෝස මල්ල කපු </p>	<p> උරන්නට ලබන්නට විපන්නට තිටින්නට </p>
<p> අයිතිය පතා පිටත් වන්නට තිමිතම කියා මාලුත් පෙන්නට මාලුත් එක්ව බැහැරග පාදා අපසර ලබා ගත්තේ නිදහස </p>	<p> ජලය බලය මොලය ජලය </p>
<p> ගස් උඩ සිටින අප කැමරම් බස්සත් සමග විසුලේ හටි තෙරුපොත් පොත් විමත් නමි බඩුගෙන් ඉල්ලුවා පපුලත් </p>	<p> කරුණය තිරිනරය මනකරය අපසරය </p>
<p> අවසානයේදී එක මිනිසෙකු කාලය ඉක්මනිය වෙ මහබඩු එනපුරු මනුෂ්‍ය සිත තුල සොමිනස හැමවම පසුව නිදහස දෙන බව </p>	<p> ආවා බිවා ගාවා බිවා </p>
<p> එදරස පරන් ඉපදෙන හැම අසතුටු සිටිත් කෙරෙනතුන නිදහස මෙවරෙන් ඉරිසියාපත් හැම කාලය ගත කරයි තම මරණය </p>	<p> මිනිසෙක්ම දැක්ම මොහොතක්ම තෙක්ම </p>

යුග දෙකක්

තිරු නගර එන්නට පෙර පළුකම් සිට
 තිරු වෙත ලොවකට පිළිය ගෙනෙන තුරු
 දෙපොතෙහි කරගත් කළු පාත වෙනතරු
 දරු පවුලක් වෙනුවෙන් දැඩි වෙනසට

ලැබුණ කළය හන්දියේ මුද්‍රාලිගෙ
 පොතේ තිබෙන ණය මකා දමන්නට
 සටිතැති හිත්ත දෙව් සමක් ගෙන
 පොතට දමා දෙ පඩිය ගෙවන්නට

මෙහෙත් පසුව පාසැල් නොමැති මෙත
 එකම පුතක් මා වගේම දුක් විඳ
 මුතුගේ පවුලේ බර තැල්ලු වෙන්නට
 මේලෙම වැඩ කර කණින් බිදු ගතියි
 (අක්ත පත්‍රය)

අක්ත

දෙස් පාලන බිමේ විරුවකු ලෙස	මතුට
පොදු යනපතම හැම විට එක ලෙස	පැතුට
අත් අම් සමන්දරයා රට්ටම	නැතුට
වැලපෙයි හඬයි අද හැම දෙන එක	මුතුට

(අක්ත පත්‍රය - 1979-08-20)

අපේ ආශාවන්

සැරයටිය කොල	පත
හැඟි කෙතෙකුගේ හුරු	අත
ගැමටන්නට තිති	තෙත
පුරයි පැතුමන් අපේ කම්	සිත
අඟි හැඟි අය	අතර
අඟි පරතරය දුරු	කර
සැප සතුට සම	බර
ලෙස යෙදේවා හැමට එක	වර
පසුබා අසුක්	තිය
ජය ලැබුණොත් යුක්	තිය
හැම දෙනෙකු හක්	තිය
සමග ඇතිවෙයි අපට ශක්	තිය

1980 - 0861

දුරදිග බැලීම

වැඩිය නරකය කියා කිවත් ඔහුම කෙනෙකුට වුවමනා	ලිඛි
හොඳය කියනා කෙනෙකු නරකය කියන අයගේ හිතවතා	ලිඛි
මෙලෙස බැලුවොත් කිසිම මිනිසෙක් අයින් කරනට නුවමනා	ලිඛි
කවුරු සමගත් සමඟි දාමෙන් සිටින මිනිසා නැණවනා	ලිඛි

රතිකද්දාවක් දවා හැකිවෙද මහා කලු ගල් පුපුර	වග්ගාව
ලොසින්පරයක් පෙන්නවා පිළිවන්ද ලොකු අය නමා	ගව්ගාව
කුණාටුවකට හැකි වෙතත් තල් පොල් පුවක් ගස් බිම	දමග්ගාව
කිසිම දවසක හැකිද බට වේ පඳුරු මේ මිනිමන	හොඳග්ගාව

ඕපදුපෙත් කාලෙ ගෙවනා කඩ පිලේ තොල් මතුර	මතුරා
කෙනෙකුගේ දියුණුව දකින්නට නොහැකි වී ඇස් පුපුර	පුපුරා
කිසිම වැදගැම්මකට නැති දේ ගමේ රටනොට පතුර	පතුරා
කැලෑ පත්තර ගසති සමහරු වේදනාවෙන් ගුගුර	ගුගුරා

මාන්නය සහ උඩගුකම මුල් කරන් කෙනෙකුගෙ පපුව	රත්ඥා
මහා කරුණා ගුණය පෙන්නා තවත් අයෙකුගෙ හයන	ගොත්ඥා
කෙනෙකුගේ දියුණුවට ඉසි සිත ඇතොත් ඔහු පිරිනුමට	පත්ඥා
මෙයයි බුදුදම එයයි සොබාදම පෙනෙනවද ලෝකයක	තත්ඥා

මිනිස් බව ලැබූ අයගෙ කරදර ඇතත් නොහැටහි දිරිය	ගව්ගා
සදැයි මදකර තෙමේ මද පැණි රටට නොද පාඩමි	උගව්ගා
වේසා තුඹය බිඳිසි කවුරුත් දැනිති සමගියෙ බලය	පෙව්ගා
අපිත් නොබියව පෙරට යා යුතු සමාදානයෙ ඉම	නොපව්ගා

කෙනෙක් පීපත් වෙලා උකකට පත්ව සිටියදි කවුද	ඉග්ගේ
ඒ දුකෙන් ඔහු මෑතක් ගරු සරු ඇතිව ලොකු සොනොනකි	බිඳිග්ගේ
එයද මනුෂ්‍ය මෙයද කල යුතු කියා කොසි කවුරුද	සිතග්ගේ
මෙසේ දුර දිග බලන මා හට ලොවේ හරියක් නැත	පෙහොග්ගේ

සැරයටිය - පොල් කටුව

පොල් කටුව

කොළපත

දෙහෙන නොගැටෙන

දිනෙක

තිදුගසේ සිටින විට

ආනාව කරයි ගම් කරදර

බැංකු පොත වෙස් කොළය

සාක්කුව පිරෙන්නට

ලැබෙන විට

සැරයටිය පොල් කටුව තනි වුනා

දෙහෝඳාහක් යනෙත

මහපොළොව මතට වැටී

උරුමයක් ලබන්නේ

කෙළෙසකද අමත් මම

තිලොවග පියාණානි නමදිමි

තිලොවට තිලක වූ - අසමසම සම්බුදු පියාණානි

තෙමඟුල් දිනයෙ මෙම - ඔබේ පා කමළ නමදිමි

ලෝ වැසි සියලු සතනට - මෙන් කරුණාව පෙන්නු

කරුණා තිදාන වූ වදිමි - තිලෝගුරු දෙපා බැතියෙන්

මෝහෙන් මුලා වී - මිය දිවු බවෙහි ගිය අය

යහ මග වෙතට හැර වූ - වදිමි මොකැදුරු පියාණන් අද

සදාහම් දහම් ඵලියෙන් - මුළු ලොව ඵලිය කර වූ

හගවත් බුදු පියාණන් - නමදිමි දෙඅත් පක්කොට

නෙප්මි මානෙල් අප - ලස්සන නොයෙක් වනමල්

කිසිවක් නොමැති හිත්දා - පුදුම හිමියනි මගෙ හඳුවන

අසිකෝ මාන මදායෙන් - මත් වී දුකෙහි සිටි අය

සුමගට යන්න හුරු කල - වදිමි හිමියනි ඔබේ පා යුග

නෑනට ලියූ කවි

ඛනතෝරන විසේ පටන් එකට හිරිය	නෑනේ
පොල් කටු අරගෙන මා හා වැලි බත් පිසූ	නෑනේ
අයනු ආයනු කියමින් සිප්මිණි සෙවූ	නෑනේ
ළමා කාලෙ ගත කළ හැටි මතක නැද්ද	නෑනේ

සමනළයින් අල්ලන්නට මා පසු පස දිවූ	නෑනේ
කෙසෙල් කොටන් ඔරු පදින්න මට හුරු කළ	නෑනේ
පහළ වෙලේ කුඹුකෙ ලිඳෙන් දිය නාවපු	නෑනේ
කපු පුහුලන් බිම වැටෙන්න ගස් සොලවපු	නෑනේ

ගුරු පාරේ අත් වැල් බැඳ පාසැල් ගිය	නෑනේ
පෝයදාට බණ අහන්න පන්සල් යන	නෑනේ
කඩි ගොසින් සිහි බෝල මට ගෙන ආ	නෑනේ
මගෙ හඳ තුළ ආලෝකය රජ කරවපු	නෑනේ

පාසැල් ගිය පසු සරසවි වරම ලැබූ	නෑනේ
සරසවියෙදි මා සමගින් විහිලු කරපු	නෑනේ
සවස් වෙලේ හැමට හොරා ගිය හැටි හන්	තෑනේ
මතක නැද්ද උපාධියට හිස වැසුනම	නෑනේ

නිවසෙහි ඇති පාළු ගතිය මග හරිනට	නෑනේ
සමත් කෙනෙකු මේ මිහිපිට තව ඉපදි	නෑනේ
විවාහයක් ගැන අම්මා මට පවසන	වානේ
ඔබෙ පිළිතුර දෙනතුරු මම ඉවසන්නම්	නෑනේ

හේනේ කුරහන් කපන්න ගිය විටකදි	නෑනේ
මගෙ තනි නොතනියට වගේ සිපද කියූ	නෑනේ
ඉර බැස යන සවස් වෙලේ රහසින් මෙන්	නෑනේ
ඔබ මට ආදරෙයි කියූ සුරතල් මගෙ	නෑනේ

මෙහෙකාරී

දුටු හැම දෙනාගෙම හැටුන් කරන	එළි
අසරණ කමින් ඇති යෙහෙවන ගනිය	වැඩි
හැම මොහොතකම යහ එන ගමනකින්	ලැඩි
රුමනියක්ය ඇද මෙ ගමට පරුණ	ලිඩි

දුප්පත්කමේ බල මහිමය කරන	කොට
බැල මෙහෙ කරයි මහ මුදලිගෙ වහල	යට
ඇද මව සමඟ ඇය තනිකර මෙමිනි	ට්ට
ඇගෙ පියතුමා මියගොස් සිටි වසකි	සෙට

උදයේ පටන් රෑ වනතුරු වෙහෙස	විදු
ඇය මෙහෙ කළත් කරදර කමකටොළු	මැදු
මාසික වේතනය මුදලිදු ගෙවන	ලදු
සිටිත් වෙන්හ දෙදෙනෙකු හට වටින	වදු

වැඩිමල් පුතා මහ මුදලිගෙ සුර	සේන
අසරණ ලිසිහට පෙන්වා සුබ	සින
ඇගෙ මංගල දිනය ගැන පවසා	සින
රහසක් වෙයිද ඇය හා රැකුමෙන්	පාන

ඇගෙ රුසපුව දුටු හැම තරුණෙකුම	මෙහි
කුල්මත් වෙමින් උනුනුත් හා නොයිද	එහි
උමතුව ආලයෙන් ඇත මෝහිනිය	වැහි
රූපය හමුවෙ ධනවත්කම බිමට	බහි

ගමණක් ගොසින් හදිසියෙ ගෙට ආ	සවස
අසුවන බැවින් මුදලිඋහට එම	රහස
අත්හරිනට වුනා ඒ මෙහෙ කළ	හිවස
දැඩි සෝකයෙන් පසුවෙයි ඇ මුළු	දවස

සමසක් ගියේ නැත ඇය දැන් මවක්	යතු
කටයුතු පිණිස විමසිලිමත් කෙරිය	යුතු
මුදලිගෙ පුතා වෙන්විය ඇගෙ ඇසුර	පැතු
නොදනි මව පවා සිදු වුන සියලු	තතු

කිරිකැටි බිලින්දෙකු උකුළෙහි නොවා	ගෙන
පොදියක් ලෙසට ඇති වැරහැලි ඕනා	ගෙන
අම්බලමකට යන ගන්නට නවා	තැන
අසරණියක්ය ගම හැම තැන හිඟා	කහ

දුබලයෝ

එකම ලෙසින් මසින් සැදුන
එකම මිනිස් පරපුරකම
පුබල දුබල නම් කරමින්
කුමටද දෙපිලක් හඳුන්වන

සුක්තිය සාධාරණයට
හඳුවන තුළ ඉඩ නොතබා
අනුන්ගේ ශ්‍රමයෙන් එක්කල
ධනයෙන් පුබලයෝ බිහිවෙද

උදාසීනකම උඩගුව
සපිරිවරා සැම රටකම
ඕනෑ එපාකම් තමන්ගේ
මුදලට කරවා ගන්නේ
පුබලයෝ නොව දුබලයන්ය

දැනේ දෙපයේ සවි බල
පෙන්වා දහදිය වතුරා
කෙහෙකුට මෙහෙවර කෙරුවත්
ඒ හැමදෙන පුබලයන්ය

ශ්‍රමයට හිමිතැන නොම දෙන
උදාසීන මහන්තත්තකම
අනුන්ගේ ශ්‍රමයෙන් වැස්සෙන
හැම දෙනාම දුබලයන්ය

සඳවතියේ

දවසේ වැඩ නිමා කෙරුව
තිරු යළි හෙට පමයි කියා
අත අතසෙ රැස් විහිදා
යන්න සැරසෙති

අත මුහුද මැද තනියම
පාට පාට රැස් විහිදා
නොපෙනී යන්නට දහලන
තිරුගෙ රුව මැකේ

බට්ටි මලිති රැණා ගිරවු
කැළලි කරා පියඹා යයි
අවට තිබුණා ආලෝකය
සඳුරක් වුනා

සඳුර රජයන මොහොතේ
දෙපැස් අන්ධ වුවෙකු ලෙස
මා ගිය මග අසරණ වී
මං මුලා වුනා

රන්තරු පික දෙක පායයි
පුත්සඳු හෙමිතිට හැග පයි
මගේ ගමන අරඹන්නට
කාලය ආවා

පිළියෙයි රන්තරු පිකතුව
ආලෝකය පැතිරෙනවා
පුත්සඳු හිනැහී හෙමිතිට
මහදුට පිළියක් දන්නා

තිරු දෙව් නැති අඩුපාඩුව
රන්තරු පිළියෙන් නැසුනත්
තවත් හොඳට ඔප කරන්න
එන්න පිය ලදේ

සඳුර මැද තනිව සිටින
පිටිතයෙක මිහිර සෙවු
මහදුට සැනසුම ලබන්න
හිනැහෙන්නකො සඳවතියේ

නෙලන්න බැරි මල්

අත වනේ පිපි දසන සුවඳ හමන	මල්
හෙ මන්දිර අභියස ලස්සනට පිපෙන	මල්
මඩ වගුරේ නිල දියේ ඉබේ පිපෙන	මල්
කුමකට පිපෙනවද වනේ නෙලන්න බැරි	මල්

කටු ලැහැබක පිරි ඉතිරෙන පිපි ලෙලෙන	මල්
ගෙයි මිදුලක ලලනාවන් රුවට වචන	මල්
බෝවිටියා මාදං වැනි කැලේ පිපෙන	මල්
මනමාලිගෙ හිස සරසන ලස්සන සුදු	මල්

බුදුන් පුදනු පිණිස ගෙනෙන නොයෙක් ජාති	මල්
නොවිලෙට බලියට ගෙන එන පාට පාට	මල්
වනිතාවන් හිසෙහි ගසන ලස්සන වන	මල්
කොයි දේවත් නැතුවම බැරි නොයෙක් පාට	මල්

චිත්තයට ඔසරියටද නැතිවම බැරි	මල්
සුබ ගමනක් යන විට ඉදිරියට ගෙනෙන	මල්
ජය පැතුමට සැවොම එක්ව ගෙලේ දමන	මල්
දිනුවත් පැරදුනත් අපට පිහිට වන්නෙ	මල්

මුදල්වලට විකුණන්නට කඩි තිබෙන	මල්
ගමේ ගොඩේ කොයි කවුරුත් නොමිලේ දෙන	මල්
මුදල් ඇතත් කිසි විටකත් ලබන්න බැරි	මල්
කුමකට පිපෙනවද වනේ නෙලන්න බැරි	මල්

சென்னை, 17/12/2019

הענין והמציאות של המעשה וההנהגה
היא, שהיא תהיה כפי המצב וההנהגה
היא, שהיא תהיה כפי המצב וההנהגה
היא, שהיא תהיה כפי המצב וההנהגה

ഇപ്പോൾ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ, നിങ്ങൾ
അനുഭവിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ട
പ്രതിസന്ധി നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ
നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ

ഭരതൻ ഭദ്ര തൻ ഭദ്രൻ ഭരതൻ ഭരതൻ
 ഭരതൻ ഭദ്രൻ ഭരതൻ ഭരതൻ ഭരതൻ
 ഭരതൻ ഭദ്രൻ ഭരതൻ ഭരതൻ ഭരതൻ
 ഭരതൻ ഭദ്രൻ ഭരതൻ ഭരതൻ ഭരതൻ

ശ്രദ്ധയിൽ ഭക്തി ഭക്തപ്രഭുക്കൾ ശ്രദ്ധയിൽ പ്രവേശിച്ചു വരു
 ത്തിട്ട് പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ
 പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ
 പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ പ്രിയതമൻ

මොවුන් රිය මාලිගා මොවුන් මුත් මා නමු
 පිටියකකම පමණි මොවුන් රියමන ඉන්න
 රියත් මොවු හැන සියා සියාහි නම් මොවුන්
 හදවත් දුක දුරුනි මිය මියත් පසුනි මු

පිවන ගමන

ආශාවේ බර හිස මත පොදි බැඳ
බලාපොරොත්තුවේ කවුළු සොයා
දහඩිය වගුරා කඳුලැලි අතරින්
ඉම නොපෙනෙන දුර සිතින් සිතා

තරඟෙක යෙදෙමින් සමූහයක් මැද
කෙනෙකුත් මග එරෙහිව එද්දී
තවකෙකු හනිකට අත දෙන්නට එයි
ඉරණම විසඳනු පිණිස ගෙනා

වාද හේද හැම දුරලා ඉවතට
කාගෙන් හොඳ හිත තුරුළු කරන්
පීවිත කතරෙහි යන මේ ගමනෙදී
බාධක හිරිහැර මැදට වෙලා

දුක් කරදර මැද ඉපදන දා සිට
නොහිචෙන ගින්නක් තුරුළු කරන්
රිය සක වාගේ කැරකෙන ලෝකෙක
කුමටද මිනිසුන් උපදින්නේ

වැස්සක පෙර හිමිති

උළුණු නගන හඬ එයි බඩ වැටිය	තුලින්
සුළුහට නැමේ මෙහි ගස් වැල් හිඩුනු	කෙලින්
විහඟුන් ඉහිල යද්දි රොන් පිරුණා	මලින්
නොටියා මෙහොඩ වෙයි ඔරුවේ රැලුන	භොලින්

ගොපඵගෙ බට නළාවෙන් එන ගී	යද්දේ
අඩපණ වුනා හිටි හැටියෙම වෙල	මැද්දේ
දර කැඩු ලඳුන් පැය ගණනක් ඉඳ	බැද්දේ
දුව එන හැටි පෙනී කවි හඳවන	රිද්දේ

සුගුණා මිලි නන්දා සහ සෝම	ලතා
දිය ගෙනෙනට ගොසින් ලිඳ ලඟ කරපු	කතා
නවතා දමා ලිං බානද දෙකට	ඔතා
යන හැටි පෙනී හැඩුවා තුරු වදළු	ලතා

පැහැබර වළාකුළු කළුවර ගතිය	ගනී
සියොතුන් සිසාරා ගොස් කුඩුවට	වනී
වැස්සක පෙර හිමිති අත ලඟ තිබෙනු	පෙනී
උමබෑ කියා පැටියා මව ලඟට	වනී

අවරට යනු පෙහේ උදයේ නැගුන	හිරු
කළුවර කලා පුත් සඳු ලඟ දිලන	තරු
සංගීතයෙන් සර්ගම තාලයට	හුරු
පරවුන ලපළු දළු මිහිකත කරයි	සරු

මැණිකා හිසෙහි දර මිටියක් තබා	ගෙන
බරටම ලොකු පලා ගොන්නක් නෙලා	ගෙන
කිරි කැටි දසන් පෙන්වා හඳු පුරා	යන
මුළුතැන් ගෙට පැමිණියා හති දමා	ගෙන

අතට අත

පොඬි අවධියෙ කටේ දමා ඇඟිලි ඉරුව	අත
අයනු ආයනු කියමින් අකුරු කිය	අත
දොහාත් මුදුන් දි මුහුදුන් පිදුව ඔබේ	අත
නැගිටින්නට බැරි කෙනෙකුට දිය යුතුමය	අත
දෙදෙන නමා උදේ හවස මව්පිය පිද	අත
ජය ලැබූ විට සන්නෝසෙන් දිගු කළ ඔබේ	අත
කුසට අහර දි ගත සරසවන නිතර	අත
දියුණු වෙන්න බැරි කෙනෙකුට දිය යුතුමය	අත
අයුක්තියට විරුදුව ඔසවන කවදත්	අත
යුක්තිය ජයගත් විට අත් පොලසන් දෙන	අත
සතුරන් පලවා හරිනට ඔසවන හුරු	අත
නැති බැරි අය වෙනුවෙන් නම් දිය යුතුමය	අත
මිතුරන් පිළිගනු සඳහා දිගුකරවන	අත
ගුරුවරුනට එකත්පසව එක් කරවන	අත
සුභ පතමින් කොයි කාටත් නිතර වනන	අත
නවකයින්ට දියයුතුමය ඉතයිනින්ම	අත
පහන් පත්තු කර නිවසට එළිය ගෙනා	අත
ගමේ කෙරෙන පොදු වැඩකදී පෙරමුන ගත්	අත
ගොවිතැන් කර අටු කොටු පිරවූ ඔබගේ	අත
කෙනෙකුගෙ විපතක් දුටු විට දිය යුතුමය	අත
දුක සැප දෙක සමඟ බෙදා ගන්න කැමති	අත
යුක්තිය ජය ලබනු පිණිස සටන් වදින	අත
කිසිම වැඩක් කරන්න බැරි නැතිවුන හොත්	අත
කොයි මිනිහද තව කෙනෙකුට දෙන්න කැමති	අත

මෙවැනි සමාජයක්

කොතෙකුගේ දිවුහල්
නරක්සනා පස
බිහුළුව ඇති මේ
සමාජයයි

සැපයෙදී එක් එක
විසයෙදී වෙත්වේන
නොමිනිස් හරි ඇති
රැඩ් දෙනෙහි

හොඳ කළ තරමට
නරකට මිනිසුන්
පැවරෙන මිනිසුන්
හෙත් පිරුණු

පුත්තිස සැබවුම
පරාද කරමින්
පුත්තිස අහඹු රජවේ නම්

සුළු වරදක් වුව
වුව වීරු උරුම
මිනිස් පස හා
පැටලේ නම්

කොපමණ ටිකුණක්
මිදි සැසි කියමින්
එකතු කරන්නට
සාරයේ නම්

දහකට මිනකට
සතකක් කොමදෙන
ධනපතිකන් ඇති
සමාජයයි

නොමිනිස් හරි ඇති
මිනිසුන් බව රැකි
මිනිසුන් කෙදිකද
ඇති එක්කෝ

ලේඛකයා

රැකියාවට ගොස් සවසට
නිවසට පැමිණුන හැටියෙම
කාමරයෙහි දොරගැළී ලා
පොත් පත් තුරුලට ගන්වා
රැී යාමද පසුවන තුරු

සිගරට් දුරමින් එක විට
ඇස් දෙක රතු පැහැ වනතුරු
පොත් අතරෙහි ඔබ
සොයනාපිටිතයක් ගත කරන්න
කෙනෙකුට ලැබෙනවද තවත්

ලියනව ලියනව ලියනව
පානෙහි තෙල් සිඳුන තුරුම
ලියන දෙයෙහි අවසානය
කවදාවත් නැහැ පෙනෙන්න

අත දරුවා හඬනා හඬ
බිරිඳගෙ හඳ තුල තනිකම
හිමියනි ඔබ හට නොනැසෙන
හේතුව පොත්පත් ඇසුරුද

පිටිතයක මිහිර සොයා
ලේඛකයෙකු හා අත ගත්
මා ඔබගෙන් මෙතුවක් ලද
සම්පත් සැනසුමක් නැත්තෙ
ඔබ දක්නා පිටිතයට
මා හඳ නොමහුරු හින්දුද

අත දරුවා ලොකු වන තුරු
ඔබේ ආශා නිම වන තුරු
මහලු වියට ඵලඹෙන තුරු
ලියන්න තව තව ලියන්න

මුහුදුසි මමයි

ගහිත් බේරෙන දහඩිය
හිඟා ගන්නට මුහුදු වෙරළේ
සිසිල් පුළුඟ ලබනට
ගිය පිටි සිතට වෙහෙසකි

ඇත ඇත ඉම නොපෙනෙන
මහ සයුරේ ඒවා කොනේ
ඇහසයි පොළවයි එකටම
එක්විලා මහ පුදුමෙකි

හෝ හෝ ගාමින් දිය මත
මුහුද දෙබස කරගෙන විත්
වැල්ලේ හැපිලා නැති වෙයි

හැටිතත් රළ ගෙඩි මතු වි
මහා ගාමිතිර ලෙසට
පෙනැව්ලි නංවාගෙන විත්
වැල්ලේ හැපිලා නැති වෙයි

අපේ හිතේ ඇති ආශා
මුහුදේ රළුගෙඩි වාගෙයි
බලාපොරොත්තුව වනසා
පරාද වෙයි එක පිල්ලේ

ආශාවේ අන්තයටම
යන්නට දුගලන සමහරු
විඩාවෙලා දුකට පත්ව
මුහුද වගේ දුගලනවා

මුහුදු යන්නෝ

මහ රැ යාමේ ඔරුවට නැගලා
කොල්ලුවට ගත බර රඳවා
ඉම නොපෙනෙන මහ සයුර
දෙබසකර
පීචිත සටනෙ වැදී

කරදර බාධක රළුගෙඩි අතරින්
දියඹ දෙබසකර
දෙඅතෙහි සවියෙන්
මහා සයුර මැද දැල් දමලා අපි
වට කර හතර වටේ

එකමුතු වීලා දැල ඇඳ මෙහෙයව
දහඩිය මුහුරු හෙලා
සමච බෙදා ගමු ලොකු පොඩි
හැමදෙන
ඇඳ දවසේ ලැබූ සියලු දෙය

යලිත් හෙටද අපි හැම දෙන එක්වි
පීචිතවල් පරදවට හිසා
එක්සත්විලා සමගිව බැට දෙමු
කරදර බාධක පසුබා යන්නට

හිරකරුවෙකුගෙන්

සුළු වරදක් නිසා වෙනකෙකුගෙන්	කෙරුණු
සලකා සමහරුන් ලොකු දෙයකට	දරුණු
අධිකරණයට කැඳවා පෙන්වා	කරුණු
මා සිර කලා කිසි වරදක් නොම	කෙරුණු

ජම්පර් එක ඇඳන් නියමිත වැඩ	කෙරුව
සමහරු සුසුම්ලහි දුක ඉවසනු	බැරුව
දුප්පත් අපට දන්නත් ජම්පර්	බැරුව
ස්ථාර් ක්ලාස් දෙසි සමහරුනට	ගරුව

අපියම හයට කුඩුවේ දොර	අරින්ගේ
ඉන්පසු නොයෙක් වැඩවලමයි	යෙදෙන්නේ
දහවල් කෑමෙහුන් නැත කුස	පිරෙන්නේ
වෙනමයි කනට සහ සිනිද	බෙදෙන්නේ

කොපමණ වැඩ කළත් පේලර්	මරවන්නේ
ඔහුගේ පුරුද්දටමද එය	සිදුවන්නේ
ගැහලයි ටින් එකෙන් ඇල් දිය	හා ගන්නේ
හත් අට දෙනයි එක බිටියෙ දුම	බොන්නේ

මසකට වරක් හැසින් ගට	පෙන්වනවා
ඒ අය ගෙනෙන දේවල් බඩ	පුරවනවා
නිදියන පැදුර මත මකුනන්	පොර කනවා
සිරගෙය අගේ කොට සලකමි	මිය යනවා

අම්මා තාත්තා සැප සේ සිටී	විද
පොඩි දුව මේවරක් පාසල් යවා	විද
සුරතල් බිරිඳ මා ගැන දුක මවා	විද
සිරකුඩුවේ දොර කවළා ඇරේ	විද

ඉරණුමක හැටි

ආසාවේ බර හිස මත පොදි බැඳ
බලාපොරොත්තුවේ දොරටු සොයා
දිවයන මිනිසුන් ඇති මේ ලෝකෙට
ඉපදි නෙක කරදර මැදිදේ

ඇති දැඩි විලා අකුරු ඉගෙන ගෙන
රැකියාවක් ලැබ කොහොම හරි
ඇති වෙන ආසා සංසිඳුවන්නට
වෙහෙසෙයි දිව රැ වක පිල්ලේ

ගෙයක් දොරක් ගැන සිතමින්
විවාහයක් කර ගන්නට
ලොකු දෑවැද්දක් ඉල්ලා
සටනක් කළ යුතුව ඇත්තෙ

අම්ම අක්කා නංගි මල්ලි
ගැන සිතමින් දිවා රැයේ
කඳුළු සලා හිත රිදවයි
ආසාවේ දොරටු ඇරී

කොපමණ විසඳනත් ප්‍රශ්න
තව විසඳන්නට නියතව
විසඳා අවසන් කරන්න
නොහැකි ප්‍රශ්න මතු වෙනවා

මුදල් හම්බ කරලත් මදි
හම්බ නොකර ඉන්නත් බැහැ
මේ ලෝකේ ඉපදෙන හැම
කෙනෙක්ම පවසන මතයකි

තමන් ගැනම සිත වෙහෙසන
අනුන්ගේ බර කරට රැගෙන
රිය සක වාගේ පෙරලෙන
ලෝකෙක මොකටද උපන්නෙ

පීඨිතේ හැටි

මහා ගන්ධකාචරාගේ පොතක් ලියා
 රජවරුන්ගේ රාජ තොසෙක් වැඩ සිදු
 දැරුවේකු කැකුළු දත් පෙත්තලා නිහඬ
 පීඨිතේ සැප ලබන්නයි සැමොම ඉප

පුගේ
 පුගේ
 බුගේ
 දුගේ

අඟුටිලේ හිඳියනා නිගන්නා
 පොහොසතුන් මහා ලොකු රබර් එක
 රාජ ගොස් සමහරුන් හිඟි පොත්
 පීඨිතේ සැප ලබනු වෙත මොටද

නිගන්ගේ
 පවත්ගේ
 උගන්ගේ
 සපුන්ගේ

දිරා යන කුසා පැල්පත් දානක්
 නමට මෙන් එකම එක ලොකු ගෙයක්
 නිරාහාරව දිනට සිය ගණන්
 එක දෙනෙකු පීඨිතේ සැපක රස

හැනෙනවා
 හැනෙනවා
 මැරෙනවා
 බලනවා

කෙහෙකු පන්සිල් රකිසි සසර ගැන කළ
 සමහරුන් රට රකිසි උණු කැපුළු හෙත
 පෙම්වතුන් රජකරයි ආලයේ පොර
 මේ හැමම පීඨිතේ සැප සොයයි හැරි

කිරි
 පෙරි
 ඇරි
 හැරි

හැණුවනා පොහොසතා දිලිත්ඳා
 හඳයි පන්සල් පල්ලි ආගමට පැහැ
 එයිත්වත් සැතසෙන්න පීඨිතේ සැප
 බැරිම තැන මිය යන්න සඳයි උන් දුග

එක් වෙලා
 දිලා
 බලා
 ලලා

වනේ මල් පිබිදුනේ හොසෙක් පාවිත්
 බඹරු කැල ඉගිලුනේ එහි නිබුණ රස
 සමහරුන් සිටින්නේ හොසෙක් නිලතල
 පීඨිතේ සැප ලබා මැරෙන්නයි දුක

අරන්
 උරන්
 දුරන්
 මරන්

රිදි තරු දිලිසුනේ අහස් කුසයට
 පීඨිතේ රස කියන්නටම නම් එක
 නිරාහාරව දුකින් සිය ගණන් දුක
 මැරෙන්නේ කුමකටද කැපුලකට නෙත

වෙලා
 හෙලා
 බලා
 හෙලා

හරක් බලමින් සිටින ගොපළු කොලවා
 සොයන විට පීඨිතේ රසය ඉඳ හැම
 දෙවයෙන් ඔහු තවත් දුක වෙතට යොමු
 මෙයද පීඨිතයකට තිබෙන අසීමත

වෙලේ
 වෙලේ
 කලේ
 බලේ

අනාගතයට ගන්න ඉතිරි කලෙ නැහැ
 එයින් වරදක් වෙයිද වරද එහි මා
 මිය යන්න සිදු වුනත් එම නිසා
 පැද්දියන් යන අතක ඔහේ මගෙ

යගේ
 අගේ
 නාමගේ
 පීඨිතේ

මදුගෙන් මහදුට

සිනහවකින් නිති මුළු සරසා	ගෙන
අනාගතය ගෙන අදහස් බැඳ	ගෙන
මනාපයෙන් හැමගෙම සිත් බැඳ	ලා
නිනාවෙයන් මදු මා හා හොඳ	ගින

ගම්බද සිරිතට මුල් තැන	දෙනවා
රේද්දයි හැට්ටිය ගත සර	යනවා
දර අහුලන්නට කැලයට	යනවා
ඇය මුළු ගමටම ඵලියක්	දෙනවා

හැමටම පළමුව ඇය පිබිඳෙන	වා
මුළු තැන්ගෙයි වැඩ නිමකර ලන	වා
දෙගුරුන් නැමදී කුඹුරට යන	වා
වෙල් යායට නව ඵලියක් දෙන	වා

චතු පිටි ගහ කොළ සරුවට	වැඩෙනවා
ගේ දොර ගෙමිදුල නිති ඔප	කෙරෙනවා
පවුලේ සැමටම සොමනය	ගෙනෙනවා
ඇයගෙන් මහදුට සැනසුම	ලැබෙනවා

මල්වල සුසිනිඳු බව සිහි	කෙරෙනවා
අවිනිංසක මුවකුගෙ වත	පෙනෙනවා
යහ වැඩවලටම ඇගෙ සිත	යෙදෙනවා
මදුගෙන් මහදුට ඵලියක්	ලැබෙනවා

දූතට රන්වන් වළලු	දමනවා
හීන් පනාවෙන් හිස	පිරනවා
බුලත් විටෙන් තොල් දෙක රතු	වෙනවා
ඇයගෙන් මුලු ගම ඵලිය	වැටෙනවා

හදවතක වේදනා

අම්මේ බඩගිනිය
කියා හඬ දෙයි ලොකු දුව
සහළුව උණ ගැනී
පොඩි පුතු සිහිවිකල්ලෙනි
කාස රෝගෙන් පෙළෙන
බිරිඳට බෙහෙත් නොමැතිව
නැගෙන දුක් කෙඳිරිල්ල
හදවත දවා ලන්නකි

ගෙයි වහලෙ දිරා ගිය
පොල් අතු ඉරටු පමණෙකි
වැස්සටද පින්නටද
අතු පැල දියෙන් තෙත්වේ
ගෙවල් කුලි නොගෙවුවට
යන්නට කියා හිමිකරු
කියූ රළු බස් අසා
දැවෙයි හදවත මගේ

රැකියාවක් සොයා
වසර ගණනක් වෙහෙසව
එය නොලැබුන තැනදී
තැනින් තැන කුලි වැඩ කර
ලැබෙන සුළු වැටුපෙන්
පීවත් වෙන්න නොහැකිව
හදවත වේදනා දෙයි

රට දැය සමය ගැන
කිසිවක් නොකළ හැකි නම්
පොදු වැඩට හිත ඇති මුත්
දිළිඳු බව එය මැඩලයි
පොළවටම බරවී සිට
පොළව යට වැළලෙන්නට
අනේ මා වැනි අය කළ
පවක් ඇද්දැයි දැවෙයි හදවත

කුස පුරා අහරක්
කිසි දින නොලද්දේ නම්
බිරිඳ දරුවන් සහ
මවු පිය නෑසියන් ගැන
උපකාරයක් නොකළහැකි
අනේ මා වැනි අහිංසකයෙකු
මොකටද උපන්නේ
කියා හදවත දෙස් දෙයි

සුදු අම්මා

මා එවකට දොළොස් හැවිරිදි පාසල් සිසුවෙකි. පාසලේදී උගන්නා සාහිත්‍යය පාඩමට මා දැක්වූයේ යම් තරමක ඇල්මක්ද ඒ පමණම ඇල්මෙකි මා ඇගේ කථාවලට දැක්වූයේ. රාත්‍රී කෑමෙන් පසුව බොහෝ වෙලා ගතවන තුරුම සඳු බැබළෙන සමහර දිනයන්හි අම්මා විසින් කියන ලද කථා ඒ තරම්ම රසවත් නොවීය.

සෑම විටම වාගේ සිදුවන නොයෙකුත් ත්‍රාසජනක සිද්ධීන් මා නිතරම වාගේ දැක ඇතත් ඒවා මගේ සිතින් පහව ගියේ කුමක් නිසාදැයි මටනම් කිව නොහැක. නමුත් සුදු අම්මා පිළිබඳ කතාව මගේ සිතේ තදින්ම ඇඳී ඇත්තේ යළි එය කිසි දිනෙක අමතක නොවන්නක් ලෙසිනි.

අප එවකට පදිංචි වී සිටියේ ගොවිපලවල් - දේවස්ථානය සහ නගරයට කිට්ටු ආදී පන්නයේ විශාල දෙමහල් පහසකය.

මා එවකට වයස දහයක දොළහක පමණ පාසල් යන දශකාර කොලවෙකි. මා පිවිතයේ පළමු වරට අප දුටුවේ එක්තරා ඉරිදා උදෑසනකය. එදින පටන් සෑම ඉරිදාකම අපේ ඉරුණු ඇඳුම් මසාදීම සඳහා ඇය අපේ නිවසට පැමිණියාය. ඒ තමා ඇගේ රැකියාව.

මා සුදු අම්මාට ආදරය කළෙමි. එසේ මා ඇයට ආදරය කළේ ඇය මට දක්වන ආදරයත් කරුණාවත් නිසා නොව ඇගේ කුඩා මුහුණත් කොර ගසන ගමනත් මුහුණේ වූ කුඩා රැවුලත් මා සිත් ගත් නිසාය. වඩා මහත් නොවු සිරුරකින්ද පිරුණු මුහුණකින්ද යුතු ඇය වඩාත්ම උසඳ හැක.

අප නිවසෙහි පාලුවට අරින ලද විශාල කාමරයක මැසීම තබා ඒ අසල ගිනි උඳුනක්ද තබාගෙන අප මසමින් සිටින විටය මා සයනයෙන් බිමට බසින්හේ. ඒ විටම ඇගේ කාමරයට දුව යාම මගේ සිරිතය. එවිට අප ගිනි උදුන අසලට මා තල්ලු කරන්නිය. ඇගේ ඒ ක්‍රියාව මට ඇය දක්වන ආදරයේ සංකේතයකි. මා සිතලෙන් මුදවා ගැනීමටය. ඇය එසේ මා ගිනි උදුන අසලට තල්ලු කරන්නේ.

අම්මා විසින් නොයෙක් වර මට කියන ලද සුරංගනා කථා හෝ රජ කථා සුදු අම්මා කියන කථා තරම් රසවත් නොවීය. සතියේ දිනවල සඳු පහනේ සුදුවැලි තලාව බබලද්දී අම්මා කියූ ඒ කථා ඇසීමට මා මුලදී කැමැත්තක් දැක්වුවත් සුදු අම්මා අපේ නිවසට පැමිණීමෙන් පසු ඒ කැමැත්ත එන්න එන්නම අඩුවිය.

අප මුළු දවසෙහිම ඉතා කඩිසරව වැඩෙහි යෙදුනාය. ඒ හැම මොහොතකම වාගේ මොකක් හෝ කථාවක් කීමට ඇය අමතක නොකළාය. විටෙක ගම කතාවක් කී ඇය තවත් වරෙක හොරකමක් පිළිබඳව රසවත්

කර්මයක් කිරීමට. මගේ බලවත් ඇවිටිල්ල නිසාම තවත් විවේක රජ කළාවක් තිබේ දැ යැයි සැක විය. කොපමණ කළා කීවත් ඇගේ දෙඅත වැඩ කළාය. සෙසුමේ වේගයද අඩු නොකළාය. එහෙයින් අම්මා හෝ තාත්තා මා ඇස අසල සිටිනවාට විරුද්ධ නොවුවේ.

ඇගේ කළා ඇස මගේ දෙතෙත් තෙත් වීණි. වේගයෙන් ඉක්මනින් ඇතිවීමට මට නොයෙක් වර සිතන නමුත් මා සිත වාටා ගත්තේ ඉතා අමාරුවෙනි. ඇගේ කළා ඇසීමෙන් මට සිතුවේ ඇසටද උණුවන හඳවනක් ඇති බවෙනි.

එදා ඉර දිනයකි. ඒ ඇස අප නිවසට පැමිණෙන දිනයකි. ඇගේ පැමිණීමත් සමගම මි වැඩෙහි යෙදුණාය. සිරිත් පරිදි මා ඇගේ කාමරයට ගිය විට ඇ රසවත් කළාවක් කිරීමට. අනතුරුව මිතුරන් නමග සෙල්ලම් කිරීමේ අදහසින් මා ඉන් පිටවූ දිනය අද රියේ සිට වුවක් මෙන් මට මතකය. මිතුරන් සමග සෙල්ලම් කළත් මගේ සිත ඇදී ගියේ සුදු අම්මාගේ කළාවක් ඇසීම සඳහාය.

මා මිතුරන්ටද නොදන්නා සුදු අම්මාගෙන් කළාවක් අසනු ලබන්නේ ආපසු ආවේම.

සිරිත් පරිදි කාමරයේ දොර වසාගෙන වැඩෙහි යෙදීම සුදු අම්මාගේ සිරිතය. එදින ද ඇගේ කාමරයේ දොර වසා තිබුණි. දොර විවෘත කරගෙන කාමරයට ඇතුළු වූ මට දකින්න ලැබුණේ වාඩි වී සිටි පුටුව අසලම වැඩ සිටි සුදු අම්මාය. මම මග හැසිරෙමින් කැ ගසමින් කාමරයෙන් එළියට පිවිස ගබඩය ඇසි අම්මාත් තාත්තාත් ඇතුළු ගෙදර සියල්ලෝම සුදු අම්මා සිටි කාමරයට පැමිණියාය.

මා ද ඔවුන්ට එක්වීම් බව වැඩි සිටි සුදු අම්මාගේ සුරතෙහි ඉදිකළ සහ නුලක්ද අහසක් අතෙහි මගේ ඉරුක කම්සයක්ද විය. සුදු අම්මා මිය ගිය බව පැමිණි සිටියේ කිහි. ඒ ඇසීමෙන් මගේ ළමා හඳවන පැලියක තරමේ යොකයකි මට දැනුනේ. දෙතෙත් තෙත් වීණි. ඉවසිය නොහැකි වේදනාවෙන් සුතුව සාලයේ අදුරු මුල්ලක තිබූ සැටියක් මත මුහුණ ඔබා ගෙන මම ඇඩුවෙමි.

කොපමණ වේලාවක් මා එසේ සිටියා දැයි මට මතක නැත. පැය ගණනක්ම මා එසේ සිටින්නට ඇතැයි මට සිතේ. ඊක වේලාවකට පසු අපි ගබඩයක් ඇසුනෙන් මගේ තෙත් එදෙසට දිවිය. කුප්පි ලාම්පුවක් සුරතෙහි ඇතිව අම්මාත් තාත්තාත් දොස්තර මහතාත් සාලයට පියමන් කරමින් සිටිනවා මට පෙනුණි මා අදුරු මුල්ලක සිටි හෙයින් ඔවුන්ට මා නොපෙනුණි. අම්මා ඉතා හෙමන් දොස්තර මහතා සමග මොනවාදෝ කියනවා යන්නමින් මට ඇසුණි.

තාත්තා විසින් පණිවිඩයක් යවනු ලැබීමෙන් පසු පැමිණි

දොස්තර මහතා සුදු අම්මාගේ මරණයට හේතු දන්වමින් සිටි බව මව වැටහුනද ඔවුන් කී කිසිවක් නැයුණි. අම්මා විසින් ගෙනෙන ලද විස්කෝකුවක් සැපු දොස්තර මහතා සිසිල් පැන් විදුරුවක්ද සංතර්පනය විය. අනතුරුව දුම් වැටියක් දල්වා ගත් හෙතෙම උප නෙන් යුවල සකස් කරමින්ම මා අයලම පුවත වාඩිවුවත් මා සිටින බවෙක් හෝ දුටුවේ නැත. මෙවර දොස්තරගෙන් අම්මාට කී සියල්ලක්ම මට ඉතා පැහැදිලිව ඇයුණි. ඔහු කී ඒ වචන මගේ දිගු ඇති තෙක්ම මගේ සිතින් ඉවත් කළ නොහැකි බව මට එවිට වැටහුණි.

“අනේ, පටි ඒ අසරණ ගැණි” දොස්තර මහතා කථාව ඇරඹීය. “මා මෙහි පැමිණි පළමු වෙහි දිනයේම ඇගේ කකුලක් කඩාගත් අද ඇය අවසන් හුස්ම හෙළුවා” යි දොස්තර මහතා මහත් ශෝකාකූල හඬකින් කියා. නැවතත් කථාව ඇරඹූ දොස්තර මහතා විස්තර කළේය.

එවිට ඇගේ වයස අවුරුදු 17 ය. ඇ මේ පළාතේ සිටි ඉතාමත් ලස්සන රුමතියක් වුවා. ඇය තරම් ලස්සන තරුණියක් එවකට මේ පළාතේ සිටියේ නැහැ. නුඹලාට විශ්වාස කරන්න ජුළුවන්නද? ඇගේ ජීවිත කථාව. ඇය මිය ගියා ඒ නිසයි මා ඔබලාට මේ කතාව කියන්නේ. මා මෙතෙක් රහස්‍යත්ව රැකගෙන සිටි ඒ කථාව කිසිම අමාරුවක් නැතිව ඔබලාට කියන්නේ. ඇය මිය ගිය නිසයි නැතිනම් මා එයත් කියන්නේ නැහැ. මමත් තවත් එකම එක ගොවියෙකුත් පමණයි. ඒ කථාව දන්නා අයගෙන් අද ජීවතුන් අතර සිටින්නේ.

එක්තරා පාසලක උගන්වමින් සිටි තරුණ උප ගුරුවරයෙක් මෙහි පාසලට පත්වී ආවේ ඇය තරුණ කාලයේදීයි. ඔහු රුමත් කඩවසම් තරුණයෙක් නිසා ගමේ සිටි කෙල්ලෝ ඔහුට ඉව අල්ලන්න වුනා නමුත් තරුණ උපගුරුවරයා ඒ තරුණියන් ගැන සැලකිල්ලක් නොදැක්වූයේ මුල් ගුරුවරයාට බයෙනි. නමුත් ඔහුගේ සිත ඇදී ගිය එක්තරා තරුණියක්ද විය. ඇය තමා අද මෙහි මැරී සිටින තැනැත්තිය ඇය එවකට එම මුල් ගුරුවරයාගේ ගෙදර සේවිකාවකි. කඩවසම් තරුණ ගුරුවරයාද නැවතී සිටියේ ඒ ගෙදරමයි ඔහු කෙසේ හෝ ඇගේ සිත් දිනාගත්තා. දෙදෙනාම රහසේ කථා බස් කළා. දිනක් රාත්‍රියේ කෙසේ හෝ තමා හමුවිය යුතු යැයි ඔහු ඇයට කිව්වා.

තමාට අද ගෙදර යා යුතු යැයි මුල් ගුරුවරයාගෙන් අවසර ගත් ඇය ගෙදර නොගොස් මුල් ගුරුවරයාගේ ගෙයි සොල්දරයේ පිදුරු මඩුවට ගොස් ආදරවන්තයා එන තෙක් බලා සිටියා. ටික වේලාවකට පසු පැමිණි තරුණ ගුරුවරයා තම ආදරවන්තිය සමග පෙම්බස් ද්‍රෝණමින් සිටින විට හදිසියේ දොර විවෘත කරගෙන පැමිණි මුල් ගුරුවරයා “ඔබ මෙතන කුමක් කරන්නෙහිදැයි ඇසුවිට මා සනීපගන්න මෙතනට ආවාදැයි බියෙන් සැලෙමින් සිටි තරුණ ගුරුවරයා කිසිවක් කරගත නොහැකිව වේවිල වේවිල කිය. මුල් ගුරුවරයා ඉන් පිටව ගියා යැයි සිතූ ගුරුවරයා බියෙන් වේවිලමින් සිටි තම පෙම්වතිය අමතා වෙහ තැනකට ගොස් සැඟවෙන්නැයි කෙඳුරුණවා

[illegible]

“හෙතෙම මේ සිරිතෙන් තනිතනි කෙරෙයි, සී මුල්ගුරුවරයා
න කොටුයි නුඹ සිරිතෙන් තනිතනි, සිහි තව ස්වල්ප වේද්‍යාවකින් මට
දුකටුන හැකි යයි සිහි කොටුවැණකි දොරටු සියල්ල යතුරු දමා වසා
දිවැස් කොටනු පිණිස පහත මාලයාර් වේගයෙන් දිවිය. බිංයන් වෙවිලමින්
සිටි තරුණ යුරුවරයා තම පොම්පනිය දමන මේ වහාම මෙතැනින් පිටවී
යන්න දුක් මතු දැක්වෙත් මා විනායයි. මා එදා වේල කොයා ගන්නා රක්‍ෂාව
කඩිවරණය. මා දැරුවායෙක් දැනටයෙක් කරන්න එපා යැයි දැනගත්
හිතැත්තරු බුද්ධිය.

ඒ අනුව අපය වනා හුන් තැනින් නැගිටියාය. ජනේද්‍රය වෙත
නැගී පාතර මාලය වෙසැත් විදිය වෙසැත් බිඳා ගැටන තරුණ ශූරවරයා
සමීපයේ පැමිණි හේතු ගියාපසු වනාම මා ගන්නැයි කියා ජනේද්‍රයෙන් පිටතට
පැමිණිය.

ප්‍රදිශක් රැකගතපැමිණි ප්‍රධාන ගුරුවරයාට දක්නට ලැබුණේ
 කන්දෙහි සිටි තරුණ ගුරුරජයා පමණි. ඔහු වහාම පහත මාලයට දිවිවේය.

මින්දා ආයුර්වේද පාලන පද්ධතිය මෙන් මෙම ගුරුවරයා සියල්ල
 විස්තරයෙන්ම සිතා ගත්තාය. මා ප්‍රතිචාරයක් පැවරුවේ පරිපාලන කොටසක මධ්‍යම කැට්ටි
 වැනි සිටි තැනකයා මෙන් මොහොත් කාලයට ගෙන ගියෙමි. ඇගේ දකුණු කකුල
 දකුණුපසින් කැටි වැනි පිටුපසට ඇති තිබුණි. බිම වැටී සිටි ඇය කීමේ "මම
 කොටුවේ දැමුවමි දැනුණා" යන්න පමණකි.

මා ඇතත් මෙතුරියන්ට පැහැදිලිවයක් යහා හවුන් ආ වට කිවේ
හැරි මොහොත් ගාලාප් ඇසලේ. ඇස කරුණයක හැපි තුමාල වූ බවත් කරුණ
තැපැන ගිය බවත්ය.

මහලුසිය මගේ කර්ම කොපමණ විශ්වාස කළාද යන්නෙන් මෙය නිශ්චය කළාය. ඒ අපරාධය කළ කරුණකරු ඇල්ලීමට නොයෙක් ප්‍රයත්න ගත්තා.

[illegible]

මම ඇයට බොහෝම ගෞරව කරනවා. එසේ ගෞරව
නොකරන්නේ නම් මේ කථාව මම නුඹලාට කියන්නේ නැහැ. ඇරත් ඇය
පීචත්ව සිටියා නම් කිසිදුක මම මේ කතාව නුඹලාට කියන්නේ නෑ කියමින්
දොස්තර මහතා සිය කථාව අවසන් කළේය.

අම්මා කුඩා අත් ලේන්සුවෙන් දෙනෙත් පිය දමමින් ඇඬුවාය.
තාත්තා ඉතා හෙමින් මොනවාදෝ කියනවා යම්තම් ඇසුනි.

හිටි හැටියේ මහත් කණගාටු සිතින් යුතුව මම පැය ගණනක්ම
සුදු අම්මා ගැන සිතමින් දුක් විමි. ඊක වේලාවකින් කිහිප දෙනෙකුගේ අඬු
ශබ්දයක් යමක් තරප්පුවේ ගැටෙන හඬත් ඇසුනෙත් දෙනෙත් ඇරී විට
දක්නට ලැබුණේ ඔවුන් ගෙන යන සුදු අම්මාගේ මෘත දේහයයි.

මම කොට්ටයෙහි මුහුණ ඔබාගෙන දෙනෙත් පියා ගත්තෙමි.

හි ද මෝපසාංගේ කෙටි කථාවක් ඇසුරෙන් සකස් කළේ තලංගම ධර්මදාස විසිනි.

1963 මැයි 11 සෙනසුරාදා මව්බිම

යකඩ තලන දැන්

වෙල අද්දර කුමක් ගසේ
සෙවනේ අතු සෙවිලි මඩුවේ
අවුරුදු විසි නිස් ගඟහක්
යකඩ තලන කිරි භාමියෙ

මන්න පොරෝතල ගල්කටු
උදල නගල් කැත්ත පිහිය
මබේ අතින් මට්ටම් වී
කොපමණ මෙහෙයක් කළාද

මාත් එක්ක පාසැල් ගිය
මබේ ලොකු පුතු රං භාමිට
උපාදියක් නොලැබුනාට
මබේ සහයට ඇවිදින්න මහු
විනෝදයක් ලබනවාල

අනේ අපොයි කිරි භාමියෙ
විදුරු කුටියකට වෙලා
පංකාවක් යට ඉදහගන
මා ගෙවනා පිටිතයට
හැත කිසි රස වින්දනයක්

මේ හෙළ බිම සරු කරන්න
උදල කැත්ත පොරෝ හඳුන
කිරි භාමියෙ මබේ පුතුගේ
යකඩ තලන හැඩි දැඩි අත්
සිප ගන්නට අවසරයක්
මබගෙන් ලැබුනොත් හෙම මට
නෝබල් තිලිණය හිමි වූ
ලේඛකයානන් මම වෙමි

නොබැඳි මාවතේ රන් පොරටුව

බිල කඳවුරු වලට බැඳී
සුරා කැම සුදු වැඳීම
නොලා දකින මැදි පිළිවෙත
මුළු ලොව පතුරා ලන්නට

නිදහස් වීම් කිරණ වැඳී
විමුක්තියේ නවමං ගැන
කරුණු සොයන සටන් වදින
නිවහල් වින්තනයෙන් යුත්

නොබැඳි ලෝකයේ රටවල්
පස් වැනි වර හෙළ දිවයින
නඩ පතුරන මහ උළෙලෙදී
නව නිරු රැස් කිරණ වැඳී

විමුක්තියේ රන් පොරටුව
සාමයේ නිරු එළිය
නිදහසේ විජය බිම
වාසනා මල් පියලි
තෙවැනි ලෝකය අපට හමු වෙයි

වැස්ස වහිනවා

නිල් ගොයමට වෙල් යායට පණ ලැබෙන්න
පිපුණ මලේ සුවඳ දසන පැතිරෙන්නට
මැලවුන තණ පියලි හැවන දල ලන්නට
වියළින මගෙ හදට සිසිල දෙන්න හෙටත්

ගහ උතුරා දෙගොඩ තලා යන විලසට
දිදේ වතුර නිල් පාටින් බබලන්නට
සවි වී ඇති පොළවේ පස බුරුල් වන්න
පොල් අතු වහලින් මිදලට දිය පෙරෙන්න

කොළ දල හැති ගස්වල දල ලියලන්නට
විලේ පිපෙන මානෙල් මල් සුවඳ එන්න
නිරුගෙ බලය අඩු වන්නට තවත් හොඳට
ගනින් වැටෙන දහඩිය බිඳ අඩු වෙන්නට

විලේ සිටින මාළුන් හට පණ ලැබෙන්න
වනේ වසන සිවුපාවුන් සුව කරන්න
කුරහන් හේහෙන් සරු ඵල ලබා දෙන්න
පැලේ සිටින රන් මැණිකෙට වතුර දෙන්න

වත්ත පහළ කුඹුකෙ දොලේ දිය පිරෙන්න
මිව්විවල වතුර පිරි ඉතිරෙන්නට
නියර උඩින් කෙසෙල් කොටන් ඔරු පදින්න
වියළිණු මගෙ හදට සිසිල දෙන්න හෙටත්

වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්

වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්

වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්

වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්

වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්
වැහැපන්

සවස කවි - 1972 නොවැම්බර් 15)

නැදෑයෝ

අම්ම මට බඩගිනිසි
ගෙයි අඳුරු මුල්ලකින්
නැගුණා ඒ සිගිනි හඬ
සකඩ උලකින් හඳුට
වැදුන පහරක් වගෙයි

මා කුඩා කලදීම
පියා ගෙන ගිය ඒඳු
පවුලෙ නිසදෙනකුගෙ බර
ලෙඩ යහපත වැනිර උන්
අම්මාගෙ නියමතට
ඉබේටම පැටවුනා

දෙවෙලක් ලිපේ ගිනි
මෙලෙව්වේ නැති දිනෙක
අම්ම මට බඩගිනිසි
මල්ලි මා ඉදිරියේදී
අම්මාව අපමකුවා

දුවේ හෙට පටන් උඹ
වත්තෙ බංගලාවේ
පොඩි බේබි බලාගන්නට
යන්න කැමැතිද
අම්ම දෙනුවන් සලා
රෙදි පටින් පිය දැමී
මහත් ආසාවකින්
වත්තෙ බංගලාවේ
වැඩට ගොස් වසරකට
පසුව ආවේ ගෙදර
සිගිනි දරුවෙකු කුඩා
රෙදි කසක ඔතාගෙන

අම්ම මිය ගිය පසුව
මල්ලි වන බි මලා
සිගිනි දුවගෙයි මගෙයි
තනි නොතනියට වගේ
බඩගින්න හිරු එළිය
වැස්ස වත් මිටිත් වීට
කොට්ටේ සහ පැදුරු කඩ
මාල්ලදු තෙත් කරයි

භවන වේදනා

කුඩා අවදියේ විශා මිය ගියේ තෙවැනි පෙළ ඉගෙනුම එකම අයිසා කනිටු පෙළ විය අක්කලා දෙටු පෙළ අපේ නැසින් සැවොම එක්වී වදා අම්මා සහස මමත් හැඩුවෙමි සොහොයුරන් හා එකට එක්වී මව	බෙදුණු සිටිද්ද වද්ද හඬද්ද
අපට සතුවී තිබුණ ඉඩමේ පොල් පුවක් දෙල් කඩා දෙවේලෙන් වේලකට බත් කා ඉතා දුක සේ සැවොම දෙටු පෙලෙන් පියලත් නිසා අයිසාට රැකියාවක්ද ඉතා දුක සේ සිටිය මවගේ හදවතේ සොමනයක්	විකුණා රැකුණා ලැබුණා රැළුනා
අක්කලා දෙදෙනාට යුග දිවි දෙකක රසයක් එයින් තරමක් තිබුණ කරදර මැකී ගොස් ජය සොහොයුරා තනි කැමැත්තෙන් කළ විවාහෙන් මව සැවොම බඩ පිස්සාය කිටු මම මවත් සමඟින්	අත්වුනා පත්වුනා දුක්වුනා කොන්වුනා
බොහෝ වෙහෙසව ඉගෙන ගෙන සිටිවරක් දෙටු පෙළ සමත් වාසනාවක් නොමැති හින්දා සිදුවුනා පාසැලෙන් පසුව තුන් වසරක් ගියා බැරිවිය රැකියාවකට නිරාහාරව වේල් ගණනක් සිටිය මතකයි නැතිව	වන්හට යන්හට යන්හට කන්හට
සෑම අවුරුද්දකට සැරයක් අක්කලා එයි බුලත් කිසිම දවසක මතක් වී නැත එකම අයිසාට අපේ බුලත් දුන් පසු අක්කලා යයි නැවත ආපසු අපෙන් මෙයි අම්මයි විඳින දුක ගැන ඔවුන් හට නැත කියා	අරගෙන නිවහන සමුගෙන කිසිදින
දිනක් මවහට දරුණු ලෙස උණ ගැනී සිටියදි ඇවිත් කාරයක් ගෙන්නවා දොස්තර කෙනෙකුහට පෙන්නවා ඒ ලෙඩෙන් මව සුව කළත් ඉන් පසුව නාවේ අප කිමද යනු කිව නොහැකි පැණයක් නැගෙයි හදවත පුරා	හැමදෙන විගසින සොයාගෙන දිවයන

(ජනනා)

විනිවිද දැක්ම

විදුරු කුටිය තුළ රැකවල් ඇතිව
 විහිදෙයි කපුරු කළුවැල් දුම විටින්
 ආලෝකයක් විහිදන මුත් පහන්
 ඉන් පලයක් වෙයිද අඳුරක් නොමැති

සිංහ
 සිංහ
 සිංහ
 සිංහ

රිද්මයකට වගේ සුදු පෙණා පොකුරු
 බැසයන ගඟේ දිය පහරට ඉහළ
 පෙරළෙන කලු ගලෙක සුසිහිද ගතිය
 ගෙනගොස් සමහරුන් සුරැකිව කරයි

නැගී
 නැගී
 නැගී
 ඇගී

උදයට පිපී දස අත විහිදන
 ලස්සන මලක ඇත ගතියක් ළඳ
 සවසට පරව ගිය පසු එය ගෙන
 සුරැකිව තබන මිනිසුන් තවමත්

සුළුද
 කොළඹ
 ඇතිද
 කොළඹ

රියේ අද හෙටත් කියමින් බෙදා
 පිවිත ඔරුව පදවන හති දමා
 මිනිසුන්ගෙන් පිරුණු දියුණුව යොයා
 මරණය සැනසුමකි කරදර ගිවා

ගෙන
 ගෙන
 ගෙන
 ගෙන

(තලන්තම බර්මදාස)

පොතෝ දිනයයි

එදා පොතෝ දිනයකි
එහිසා සමස් යාමේ
ගැඹුණු මල් රැගෙන
අපි මහ මහට බටුයෙමු

තැනිදා අත එළියක්
මහ මහ හොඳට දිස් විය
කරුණ කිසිත් නොමැතිව
පත්සල වෙතට ඇදුනෙමු

සුදු එහිත් සැරසුනු
සැදැහැවත් බොදු පිරිසේ
එත ගොත සිතට සැතපුම
ලැබෙන සැටි මම එදින දුටුවෙමි

සුදු වැලි තලාවට
කිරි කැටි සෑදී සිසිලස
නොඅසුව ලැබීමෙන්
බුදුගෙයි මිදුළු දිලියෙන

තිලොවට තිලක වූ
බුදු පියාණන්ගේ රුව ඇති
බුදුගෙයි මලසුනෙන්
ගොළුම මානෙල් සුවඳ විහිදින

බෝ මළුවේ ලෙලෙන
රන් බෝ පත් වලින් යුත්
ඉමහිරි ගිත රසයෙන්
නික්මෙන සුවඳ පැතිරින

සංඛාරෙන් තැගෙන
සුමනිරි ගිත රසයෙන්
නැවතට පෙන්නුවෙ
සැදැහැවත් ගනියකි මුදු

පොත් ගුලෙහි තැන්පත්
කරන ලද ඒ මහ බණ පොත්
තිලොවට තිලක වූ
අමා මණියන් සිහිකරවිය

බණ මසුවෙ කොතක
හාගෙට හිටුන පහනෙකි
උවසුන් උවැසියන්
ඒත් හවුනේ යෙදී උන්නා

කුචුවෙ ගිරවෙනුගෙන්

යකඩ කමිඩි කුචුවකට වෙලා	මැණි
කළලැලි සලහ වීට සිහිකර පිරිස	ලැණි
කුචුව තුලට දැමුවත් මි ටිලිද	පොණි
සතුටක් නොමැත රිදමක් එයි මහද	රිදි

වනසේ පියාසර කර කපු ළම	පෙර
මහතයි කැව සැරි එක දවසක්	නැර
ගල් කැටයක් ගසා කොච්චෙනු දුන	කාර
සිහිකර හඬමි මට දුන් වද පව්	කාර

පෙත්තෝ කියා ආදරවර වදන්	කියා
ළමතන හඬට හිස නැමුවත් දෙනෙත්	පියා
කෙනෙකුගෙ දුක නොදත් මිනිසුන් නොමැති	දුකා
සතුටක් ලබයි මා හිර කුචුවක	හිකා

හිරු නැග එනු පෙනේ හිරු බැස යනු	දිවිමි
මිදුලේ ළමයි සෙල්ලම් කරනව	දඩිමි
වනසේ පෙම්වතිය ගැන සිහිකර	හඬමි
හිරකුචුවක සිට නිදහස ගැන	සිතමි

දෙනෙතින් තවත් උණු කළලැලි	පෙරියන්
මගෙ දුක දෙවියනේ ඔබටත්	පෙනියන්
යකඩ කමිඩි කුචුවෙ දොර	ආරියන්
මටවත් දුකක් වෙන කෙනෙකුට	නොවියන්

අවුරුදු උදාව

කැවුම් කොකිස් අතිරස තෙල් වළඳෙ	පියේ
වෙඩි හඬ රනිඤ්ඤා හඬ හැම දෙසම	ඇසේ
උන්විලි වාරමින් ගම රට සියලු	දෙසේ
සිංහල අළුත් අවුරුද්දක මිහිර	ඇසේ
නැකතට පිසෙන කිරිබත් මේසයට	ගෙනා
සමසේ බෙදාගෙන කා බී සියලු	දෙනා
සුබ මොහොතකින් ගනු දෙනුකර සිතැති	මනා
පෙන්වයි අළුත් අවුරුද්දක සිරිය	මනා
සැරසී අළුත් ඇඳුමෙන් තම සතුට	ලෙස
නටමින් ඔකඳ වෙයි පොදු අහරකින්	රස
කෙළි සෙල්ලම් වලින් ඉවතට දමා	දොස
එක්වෙති වෙන් වූවන් නැවතත් නොයන	ලෙස
බුලත් හුරුළු ගෙන වැඩිහිටි අයට	දෙමින්
පසුගිය වසර තුල සිදුවූන වැරදි	නමින්
වැඳ වැඩි මහල්ලන් පොඩි අය සතුටු	වෙමින්
පිළි ගන්වයි හුරුළු බැතියෙන් සිනා	සෙමින්
හැම නිවසකම ඇත කන පිනවන	සද්ද
පන්සල පාසැලේ උත්සව අඩු	වෙද්ද
දුගී පැල්පතෙහි වුව සිරියාවකි	සුද්ද
ලැබුවා මේ වරත් සිංහලෙ	අවුරුද්ද

කාගේ පිහිටද

පසළුතු රාහුල පුතුටත්
සම මෙත පෑ විවර හඳින්
නිලෝචන තිලකය බිඳුණු
මහ කරුණා බුදු හිමියනි

සදහම් දිවයිනක් මිලස
මුළු ලොව සුපතල පෙර සිට
මගෙ සිවිලක ඇතැමුන්ගේ
බොදු හඳුටත් තුළ රජයන

සුදුස්සාට හිමිවන තැන
ඇතිමි කරන් නුසුදුස්සට
තැන දෙන්නට උපන් හපන්
මිනිසුන් හට කරුණු කියා
ශක්තිය සුක්තිය හැකිකම
ධාර්මිකය මිනිසුන් ගති
පුරුරුන්න හඳු දැරන්න
සමිඳුදු හිමියන් පිහිටයි

නමදිමි

ගහ කොළ තුරු ලතා මුදු කපල්නා
පලබර වෙලා ඇත අද උවමනා
හැම හදවතම සපිරෙයි මල් හිනා
හව ආලෝකයකි එන හිරු උදා

වෙන්
වෙන්
වෙන්
වෙන්

සිව්පා සතුන් වනයේ එහෙ මෙහෙ
මිරිතුව පසු පසෙහි දිය උල්පත්
ඉසිකෝ මාන තණ්හාවෙන් හද
හැම කෙනෙකුගෙම සිත බුදු ගුණයට

දිව්ව
සෙව්ව
තැව්ව
නැව්ව

තෙමැල් දිනයෙ සත වෙත හද පිරුණා
අළුකොට පාපයේ මුඩු බිම් ඉසුරු
සෝදා දමා කෙලෙසුන් පින් බරවූ
පන්සල වෙහෙර වෙත යයි හැම පියව්

බැතින්
කෙතින්
සිතින්
නෙතින්

බිම්බා දේව් රාහුල පොඩි පුතා
සතුරකු නමුදු නාලාගිරි ඇතා
සුදොවුන් නිරිඳු වසවතු සෙසු දෙනා
සම මත පෑව හැටි සිහිවෙයි මෙදා

ටන්
ටන්
ටන්
ටන්

මෙන් කරුණාව ගත සිත නිති වෙලා
ඉසිකෝ මාන තණ්හා දැල් ඉරා
ආසා පැතුම් පින් ජලයෙහි ඔබා
සිරි බුදු ගුණ නැගෙයි හදවත පුරා

ගෙන
ලන
ලන
පැන

හගවත් සමිඳු

නාලානිඳි	ඇතු	කෙනෙකුගෙ	සැපතට
සන රාමුල	පුතු	පිරිනිව	නැගුමට
සමගිනි වස	වතු	පිඩිතර	සිතකට
නැමැරුම මෙත	පැතු	බැහැ ගැති	වෙන්නට
තිලෝම පැක	ගත්	මව් පිය	ගුරුවර
සමිඳුනි හග	වත්	නැඳූ	පරපුර
කරනට මුදු	නත්	වෙනුවෙන්	හිතකර
එක් කරවම	ඇත්	හැන කිසිවක්	කර
සුභඥානි වන	මල්	මේ අය ගැන	මට
ගෙන කර සිත	මොල්	ඇති වන දුක	කට
මඟ පිදු හැම	කල්	සමිඳුනි ඔබ	හට
සමහරු ගත්	පිල්	අවසර කිවු	වට
රුහුණ	සමසට	අයහට මේ	වැනි
විවිධ ඇති	වට	ඇති වන දුක	කිනි
ඇත් පැත් පිදු	වට	හගවත් සමි	ඳුනි
සිත බර පව	කට	ලිව්වේ දුක	කිනි

මලල්ගොඩ මැණිකැකි

දුටු තැන අයුක්	රිය
පෙත්වා පැන සක්	රිය
සරසවිගෙ හක්	රිය
නියා ඔබ ලැබුවෙය විමුක්	රිය

කවියෙ විලිවෙන	රැකි
වෙසරුද දැනුම ඇත්	තෙකි
මිනිසෙකැකි කිව	හැකි
දැසට සිටි ඔබ මහරු විරු	වෙකි

බස රැසට සම	යට
කවියට සහ කලා	වට
කළ අනඟි මෙහෙ	යට
ඔබට ණයගැති වෙය මුළු	රට

කවියෙකි පැති	වරෙකි
මලල්ගොඩ අති උතුම මහි	යෙකි
කියා මිල ගොක	ලැකි
පළුදුදක් නැති අනඟි මැණි	කැකි

ලෝදහම අනුව	හිම
ඔබ දිවිගමන වුව	හිම
නොමල මිනිසුන්	හිම
තැනට ඔබ බලවතෙකි උන	හිම

පියතුමනි කිතු	බැති
පාඩුව දැනෙයි ඔබ	නැති
කවි ලොවට අදි	පති
මලල් පිය හිම රටම සම	රති

කලාකෘතීන්ට නිදහස නැද්ද

සුඛය් ගඟානක් විදේශ පාලනයට නතු වී දුක් කළුප්
නවුන අතීතයෙ ලක්මව තුරුලට වී උන් සෙනෙහස ලැබෙනු
කලාකෘතී කවියන් ලේඛකයින් නිදහස ලබනට එකතු
ගෙන ගිය සටනෙන් ලක්මැණිට ජය අත්විය සැනසුම තුරුප්

සලා
බලා
වෙලා
වෙලා

නවසිය හතලිස් අවේදි නිදහස ලැබුනත් මෙම දිවයිනට
එහි එල ලැබුවේ සුළු පිරිසක් යන මහජන අදහස දැනුදු
කවියා ලේඛකයා මුළු ගැන්වින මේකද ලැබූ නිදහසක
කියමින් ලොකු පොඩි හැම දෙන එකතුව සිටියේ නැහැ වහලුන්ම

මගේ
නැගේ
අගේ
වගේ

ජනරජ වරමින් මෙරටට නිදහස ලැබුනේ සිව් වසරකට
ගොවිතැන් සරුවිය ගොවියා රජවිය ලක්මව නිති තුටු කළුප්
පොළවේ අසිතිය සමසෙ බෙදාගෙන සමාජවාදී ගමන
කවියා ලේඛකයා හැමදාමත් ඉස්සර මෙන් උණු කළුප්

පෙරයි
පෙරයි
කරයි
පෙරයි

නිදහස් සටනෙදි කවදාවත් නැත කවියන් පිටු පස්සට
බාසා සටනෙදි ලේඛකයින් නැත කිසිවිට කුලියට නම්
කලාකෘතී ලේඛකයින් වෙනුවෙන් ඉන්නට බේරී ගිනි
නිවසක් නැතිවට ලොකුතැන්වල අය තවමත් නැත තොරතුරු

දිව්වේ
ලිව්වේ
අව්වේ
සෙව්වේ

දුගීබවෙන් උපතක් ගෙන මෙලොවට පිවත් වී කරදර
රට දැය වෙනුවෙන් උසස්ම මෙහෙයක් කෙරුවත් මගෙ හඳවත
කාටත් නිදහස ලැබුනත් ඇත පොඩි පිරිසක් වෙනුවෙනි මෙය
කලාකෘතීන්ට ලේඛකයින්ට ඇසෙයිද නිදහස් වෙයි

මැද්දේ
රිද්දේ
ඇද්දේ
සද්දේ

පාසැල් ජීවිතය

පහසුකම් ගාස්තුව
ගෙවා නැති කිසි ලමෙක්
ශිෂ්‍යත්ව විභාගෙට
යවන්නේ නැත මෙවර

බිත්ති හතරින් වට වූ
පන්ති කාමරය තුළ
ගුරුතුමාගේ හඬට
ළමයි කන්දි සිටියි

දෙඇස් ලොකු කර බලා වටපිට
ගලන දහදිය අතින් පිසදා
හින් කෙසල සිරුරක් ඇති
නැති සිටිය එක ළමයෙක්

ගෙයි මැද සාලයෙ නිහඬව
සුදු ඇඳුනෙන් දෙඇස් පියා
නිහඬව පෙට්ටියක නිදා
උන් තාත්ත ගෙන ගිය මග

පාර දෙපස ඇති සුදු කොඩි
පොරි වැලි ඉතිරි වාගේ
සිතුවම් පටියක් වාගේ
ජයසේනගේ හිතේ මැවෙයි

මුල් සිඳුලු ගසක් වගේ
බිම වැටෙනා හඬක් නැගුණි
ගිය වාරයෙ අපේ පන්තියෙ
පළවෙනියා වුන ළමයයි
කලන්න වී ඇද වැටුනේ

ජරබර සද්දය නගමින්
දර පැටවු කරන්නයක්
හිමිදිරියෙම බොරලු පාරේ
අපේ ගෙය පසු කරගෙන යනවිට

අවුරුදු විස්සකට අත
අතියෙය් ලමා දිවිය
ගත කළ හැටි සිහි ගැන්වී
දෙනුවන් අග තෙත් කෙරුනා

ජය මාවත

ජනරජයක හිමිකම් ලැබූ අප හැම දෙනෙකුම
හෙළ හාලේ බත කා කවුරුන් ලක් සළු පිළි
නැවෙත් කට්ටි නොඑන නිසා ඇති හැම ණය ලුහු
අපේම නැව් නිති පැමිණෙයි විදේශ මිතුරන්

හත්දා
ඇත්දා
බැත්දා
කැත්දා

යෝද මහා කම්හල් රට හැම තැන ඉදි
මුතු ඇට මෙන් ලවණ රසට දහඩිය වගු
ගෙවල් බෙදා දි මහ වතු කට්ටි කඩා
එයයි නියම ජය මාවත අපහට හමු

වන්නේ
රන්නේ
දෙන්නේ
වන්නේ

අක්කර දස දහස් කැලෑ එළිකර ගොවිතැන්
මුඩුබිම් දහඩියෙන් තෙමා සරු ගොවිපළවල්
දැයේ දියුණා පතා සැවොම තම යුතුකම් ඉටු
ජය මාවත පෙනෙන නිසයි සැවොම සමගියෙන්

කරන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
සිටින්නේ

මහවැලි දිය රජ රට ගොවි ජනතාවට
වලවේ කලු කැළණි දියෙන් රටම එළිය
බත බුලහින් කිසි දවසක අඩුවක් නොම
ජය මාවත පිය නගන්න සැවොම එකතු

දෙන්නයි
වෙන්නයි
වන්නයි
වන්නයි

මහපොළ අරමුදල් වලින් දුප්පත් සිසුනට
තම දස්කම් පෙන්වන්නට හැකි වෙයි මේ සිහල
නිදහස් නිවහල් එඩිතර හැඟුමෙන් අසෙකුගෙ
හෙට උපදින අය වෙනුවෙන් යාහැක පුත රට

රටේ
රටේ
පිටේ
වටේ

දහඩිය මුසු වී පස සරු
කෙත් වතුවල නව නිල්ල
හේනේ කුරහන් සුවඳ
සැමටම ජය මාවත හමු

වෙන්නයි
දකින්නයි
හමන්නයි
වෙන්නයි

රිදම

පද මේ සමාජයෙ
සමහර අයට තුර්න්දු
කෙනෙකුට ඊදිමෙන්
ලබන සාහසුම අපමණි

කෙනෙකුගේ විපත දැක
තවකෙකු සතුට වේනම්
මිනිස් ගති ඒ අය ප්‍රභ
තිබේදැයි මග පුදුමෙකි

කෙනෙකු තුටු වනවිට
මිත්‍ර හා පිතෘ වෙලා
තමාටත් එම සතුටින්
සතුටක් ලබනු නැර අය

අනුන් සිත ඊදවා
සිතාසෙන්නට නොගොසින්
තමන්ගෙම හද පාරා
සතුටු විමයි පිතම කාරිය

කෙනෙකුගේ විපතේදී
පුත් එම මිත්‍ර හා පිතෘව
කළ හැකි උතුම් මෙහෙයකි
කියා පෙර පඩුවෙකි කියේ

කෙනෙකුගේ සාපත ගැන
තමාටත් සාහසෙන්නට
පුළුවන් කෙනෙකු වේනම්
ඒ මග උතුම් කාරියකි

කළළු අතරින්
සිතාසෙන අය
සිටිනම් මේ පොළෝ තලයේ
පියන් අප ලැබූ
වාසනාවක්
කියා පුළුවනි සතුටු වන්නට

තලංගම ධර්මදාස මහතා වරාය අධිකාරියේ මුදල් කොට්ඨාශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරියෙකු වශයෙන් සේවය කර ඉන්පසු දිවයිනේ ජාතික පුවත්පත් රැසකට ගද්‍ය හා පද්‍ය කලාව තුළින් සම්බන්ධ විම හරහා මාධ්‍යවේදියෙකු වශයෙන් සේවය කර ඇත. තවද සමස්ත ලංකා සිංහල කවි සම්මේලනයේ කොට්ටාව ආසන්නයේ දිසා ලේකම් වශයෙන් හා හේවාගම් කෝරළයේ හෙල කවි මුළුව සංවිධායකවරයෙකු වශයෙන්ද කලාව වෙනුවෙන් අති විශිෂ්ඨ සේවයක් කර ජීවිතයේ සැදෑ සමය ගෙවමින් පවතින ඒ මහතා ඔහු විසින් පාසැල් අවධියේ සිට මේ දක්වා පුවත්පත් හා සඟරාවලට පලකරන ලද කවි හා රචනා එක්කාසු කොට අපි මෙහෙමයි හිනාවෙන්නේ නමින් කෘතියක් පළකිරීම සඳහා යොමු වීම කලාවට දක්වන ගෞරවයක් සේම එය තව තවත් ඉදිරියට ගෙනයාමට මහඟු රුකුලක් වන බව මාගේ විශ්වාසයයි.

ලෝකයේ තාක්ෂණිකරණය හේතු කොට ගෙන ලාංකික ජනතාවද යාන්ත්‍රිකකරණය වී ඇති යුගයක මෙවැනි කෘති පළකිරීම තුළින් ජනජීවිතයේ ඇති වටිනා බව සහ අර්ථවත් බව අවබෝධ කර ගැනීමට සියළු දෙනාට හැකිවේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

දේශබන්දු හර්ෂ බණ්ඩාර

MBA (öA)m FCMA (UK), FCCA (UK), FCMA (SL),
FCPM, FCAA, AULIM, CGMA, MAAT (UK)

සාමදාන විනිසුරු, මුළු දිවයිනටම

ප්‍රධාන මූල්‍ය නිලධාරී, ජාතික ලොතරැයි මණ්ඩලය.

